

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ – ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΣΠΟΥΔΕΣ , ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ, ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ, ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

1. ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Όνοματεπώνυμο	ΑΘΗΝΑ (ΝΑΝΤΙΑ) ΜΑΧΑ - ΜΠΙΖΟΥΜΗ
Διεύθυνση	Ηλείας 30 Α, 16675 Γλυφάδα
Τηλέφωνα	210 9603028, 6973988638
E-mail:	nantia.macha@gmail.com
Υπηκοότητα	Ελληνική
Ημερομηνία γέννησης	2/9/1971

2. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ – ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

•Χρονολογία	1990
• Εκπαιδευτικό Ίδρυμα	ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΑΛΜΥΡΟΥ ΒΟΛΟΥ
• Τίτλος Σπουδών	Απολυτήριο Λυκείου
•Χρονολογία	1990-1994
• Εκπαιδευτικό Ίδρυμα	ΤΜΗΜΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
• Κύρια θέματα	Λαογραφία, Νεότερη και Σύγχρονη Ελληνική Ιστορία, Αρχαία Ελληνική Ιστορία, Βυζαντινή και Μεσαιωνική Ιστορία, Αρχαία Ελληνική Γλώσσα, Λατινικά, Παιδαγωγικά.
• Πτυχιακές Εργασίες	<ol style="list-style-type: none">1. Το θεατρικό κοστούμι και ο σχεδιασμός του2. Ο ρόλος της κοινωνικής συγκρότησης στην εξέλιξη μιας παραδοσιακής κοινωνίας (1920-1960). Η περίπτωση των Σαρακατσαναίων της Ηπείρου.

- Τίτλος Σπουδών **ΠΤΥΧΙΟ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ (Ειδίκευση: ΙΣΤΟΡΙΑ)**
- Χρονολογία 2002 – 2006 (12 Ιανουαρίου 2006)
- Εκπαιδευτικό Ίδρυμα **ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ
ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ (ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ)**
- Κύρια θέματα Μεταπτυχιακή επιμόρφωση διάρκειας 149 διδακτικών περιόδων στο σχεδιασμό, στην επιμέλεια και οργάνωση εκθέσεων, στο σχεδιασμό εκπαιδευτικών προγραμμάτων, στις αρχές πολιτιστικής διαχείρισης (Cultural Management), στην καταλογογράφηση - τεκμηρίωση μουσειακών αντικειμένων, στα πολυμέσα - διαδραστικά μέσα και μουσείο (Interactive Museum).
Απόκτηση ειδίκευσης με συγγραφή εργασιών στα μαθήματα ειδίκευσης : Εισαγωγή στη Μουσειολογία (Καθηγήτρια Αλεξάνδρα Νικηφορίδου), Αρχές Πολιτιστικής Διαχείρισης (Καθηγητής Πέτρος Ζούνης), Το Μουσείο ως μέσο επικοινωνίας (Καθηγήτρια Αλεξάνδρα Νικηφορίδου) και Μαθαίνοντας στα Μουσεία (Καθηγήτρια Γεωργία-Τζίνα Κούτσικα) .
- Τίτλος Σπουδών **ΕΙΔΙΚΕΥΣΗ ΣΤΗ ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΑ – ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ του Κύκλου Σπουδών Κοινωνικών και Ανθρωπιστικών Σπουδών**
- Χρονολογία 2006- Ιανουάριος 2011
- Εκπαιδευτικό Ίδρυμα **ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΟ ΔΙΠΛΩΜΑ (PhD) ΣΤΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΜΗΜΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΘΝΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΡΑΚΗΣ**
- Κύρια θέματα Εκπόνηση διδακτορικής διατριβής με θέμα : «Τα πτυχωτά “φουστάνια” της Χίου (16^{ος} αι. – αρχές 20ού). Πολυτυπία και παραλλαγές. Συμβολή στη μελέτη της ιστορικότητας των ενδυματολογικών συστημάτων του Αιγαίου». Επιβλέπων καθηγητής: Μ. Γ. Βαρβούνης. Κρίση – έγκριση : 14 Ιανουαρίου 2011, με βαθμό «άριστα». Τα άλλα δύο μέλη της τριμελούς επιτροπής ήταν η κα. Μαρίνα Βρέλλη-Ζάχου, αναπληρώτρια καθηγήτρια Λαογραφίας του Πανεπιστημίου των Ιωαννίνων και ο κ. Μανόλης Γ. Σέργης, επίκ. Καθηγητής του Τμήματος Γλώσσας, Πολιτισμού και Φιλολογίας Παρευξινίων Χωρών.
- Τίτλος Σπουδών **ΔΙΔΑΚΤΟΡΑΣ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑΣ**

3. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

- Χρονολογία 1997 – 2001
- Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη
• Θέση **ΜΟΥΣΕΙΟ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΣ – ΛΥΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ**
ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗΣ ΤΗΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ. Μέλος της ερευνητικής ομάδας υπό την επίβλεψη της ενδυματολόγου – σκηνογράφου Ιω. Παπαντωνίου στο σχεδιασμό, στην οργάνωση και στο στήσιμο θεματικών περιοδικών εκθέσεων στο Μουσείο του Λυκείου των Ελληνίδων.
• Κύριες δραστηριότητες και αρμοδιότητες Συμμετοχή στον μουσειολογικό σχεδιασμό, στην επιλογή μουσειακών ενδυμάτων και στο στήσιμο εκθεσιακών ενότητων.
- Χρονολογία 2001 - 2004
- Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη
• Θέση **ΜΟΥΣΕΙΟ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΣ – ΛΥΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ**
ΕΠΙΜΕΛΗΤΡΙΑ
Κατά τη θητεία μου ανέλαβα την οργάνωση, το σχεδιασμό και την επιμέλεια περιοδικών θεματικών εκθέσεων δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στα στοιχεία που αφορούν στην εξέλιξη της ελληνικής τοπικής φορεσιάς κατά περιοχές, στις παραλλαγές της ανάλογα με την κατάσταση χρήσης, με την κοινωνική και φυσική ηλικία του χρήστη, τις διαφοροποιήσεις από χωριό σε χωριό, τις τεχνικές κατασκευής, τις επιδράσεις από διάφορους παράγοντες, όπως είναι το κλίμα, η γεινίαση, οι εποχικές μετακινήσεις, κ.ά. Παράλληλα, σχεδίασα μια σειρά από εκπαιδευτικά προγράμματα με θέματα συναφή με το θέμα της εκάστοτε έκθεσης.
Επιπλέον, είχα και την επιμέλεια των Ημερολογίων (είδος καταλόγου έκθεσης) του Λυκείου των Ελληνίδων αυτής της περιόδου.
Τέλος, εργάστηκα για τον εκσυγχρονισμό του Μουσείου Ιστορίας της Ελληνικής Ενδυμασίας με την εκπόνηση πρότασης σχετικής με αυτό, την οποία κατέθεσα στο ΔΣ του Λυκείου των Ελληνίδων και δημοσίευσα στο επιστημονικό περιοδικό *Εθνογραφικά* 12-13 (2003), σ.177-188.
- Χρονολογία ΣΕΠΤ. 2003
- Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη
• Θέση **ΛΥΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ – ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ Α. Ε. / Ωδείο Ηρώδου Αττικού 22/9/2003, Παράσταση με τίτλο «Χορογραφήματα»**
ΕΙΔΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ – ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
• Κύριες δραστηριότητες και

αρμοδιότητες	<p>Είχα την ενδυματολογική επιμέλεια της παράστασης της χορευτικής ομάδας του Λυκείου των Ελληνίδων στο Ηρώδειο σε σκηνοθεσία Λευτέρη Δρανδάκη. Για την κάλυψη των ενδυματολογικών αναγκών της συγκεκριμένης παράστασης επέβλεψα την παραγωγή αντιγράφων 12 γυναικείων ενδυμασιών Σίλλης Ικονίου, 12 γυναικείων ενδυμασιών Στεφανοβικείου Αν. Θεσσαλίας και 10 γυναικείων ενδυμασιών Κεσσάνης Αν. Θράκης. Για την κατασκευή τους συνεργάστηκα με μια σειρά ειδικών και ντόπιων ερευνητών, όπως με την ενδυματολόγο Ιωάννα Παπαντωνίου για τις φορεσιές της Κεσσάνης, την ενδυματολόγο Σούλα Μπόζη για τις φορεσιές της Σίλλης και με τον συλλέκτη και ερευνητή της Θεσσαλίας Νίκο Τσιμπλάκη για τις ενδυμασίες του Στεφανοβικείου.</p>
• Χρονολογία	2003
• Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη	ΛΥΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ – ΚΑΛΛΙΟΠΗ (φωτογράφος διεθνούς φήμης)
• Θέση	ΕΙΔΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ – ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
• Κύριες δραστηριότητες και αρμοδιότητες	<p>Ως επιμελήτρια του Μουσείου Ιστορίας της Ελληνικής Ενδυμασίας ανέλαβα την ενδυματολογική επιμέλεια του Λευκώματος με τίτλο <i>Παραδοσιακές φορεσιές. Λύκειον των Ελληνίδων</i>, εκδ. Φερενίκη, Αθήνα 2004, σε φωτογραφίες της Καλλιόπης. Στο Λεύκωμα φωτογραφήθηκαν Ελληνίδες και Έλληνες κάθε ηλικίας ντυμένοι με παραδοσιακά σύνολα από τη συλλογή του Μουσείου.</p>
• Χρονολογία	2004
• Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη	ΜΟΥΣΕΙΟ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΣ – ΛΥΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
• Θέση	ΕΙΔΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ
• Κύριες δραστηριότητες και αρμοδιότητες	<p>Ως ειδική επιστήμονας ανέλαβα τη σύνταξη κειμένου με το ιστορικό της δημιουργίας του Μουσείου για τη δημιουργία δίγλωσσου τρίπτυχου, με σκοπό την ολοκληρωμένη παρουσίαση του Μουσείου στο κοινό, το οποίο την περίοδο εκείνη βρισκόταν στην Αθήνα για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Είχα επίσης, την επιμέλεια του συνοδευτικού φωτογραφικού υλικού.</p>
• Χρονολογία	2007-2008
• Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη	ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΟΜΙΛΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ (Π.Ι.Ο.Π)
• Θέση	ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΤΡΙΑ - ΕΙΔΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ /ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
• Κύριες δραστηριότητες και αρμοδιότητες	<p>Στο πλαίσιο της επανέκθεσης της συλλογής του Μουσείου Μετάξης στο Σουφλί είχα την ενδυματολογική επιμέλεια της προβλεπόμενης από τη μουσειολογική μελέτη ενότητας με θέμα «Τα μεταξωτά του Σουφλίου». Μού ανατέθηκε η επιστημονική εποπτεία της προαναφερθείσας ενότητας, καθώς και η τεκμηρίωση των ενδυμάτων, που αποτελούν τη συλλογή του Μουσείου. Συνεργάστηκα με</p>

την υπόλοιπη ομάδα εργασίας για την υλοποίηση της σχετικής ενότητας στην επιλογή των αντικειμένων προς έκθεση, στη συγκέντρωση συνοδευτικού εποπτικού υλικού και στη σύνταξη των κειμένων.

Την ενδυματολογική συλλογή του Μουσείου παρουσίασα σε κατάλογο με θέμα *Η σουφλιώτικη φορεσιά*, Π.Ι.Ο.Π., Αθήνα 2010. Η ψηφιοποιημένη συλλογή των ενδυμάτων του Μουσείου Μετάξης με την τεκμηρίωσή τους συμπεριλήφθηκαν στην Europeana, την Ευρωπαϊκή Ψηφιακή Βιβλιοθήκη.

<ul style="list-style-type: none">• Χρονολογία• Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη• Θέση• Κύριες δραστηριότητες και αρμοδιότητες	2008-2009 ΤΕΛΛΟΓΛΕΙΟ ΙΔΡΥΜΑ ΤΕΧΝΩΝ (ΑΠΘ) ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΤΡΙΑ - ΕΙΔΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ <p>Με αφορμή την έκθεση που διοργάνωσε το Τελλόγλειο Ίδρυμα σε επιμέλεια της Ιω. Παπαντωνίου, μου ανατέθηκε η μελέτη της συλλογής κεντητών και υφαντών κομματιών της Αλίκης Τέλλογλου, καθώς και ο γεωγραφικός και ο χρονικός εντοπισμός τους. Η μελέτη του υλικού με οδήγησε στο συμπέρασμα ότι τα αντικείμενα της συλλογής αυτής είναι πολύ πιθανό να αποτελούν τμήμα της συλλογής της Αγγελικής Χατζημιχάλη, που κάποτε χρησιμοποιήθηκε ως διδακτικό υλικό στη Σχολή της, το «Ελληνικό Σπίτι». Η μελέτη της συλλογής και η τεκμηρίωσή της (σε κείμενα δικά μου) εκδόθηκε από το Τελλόγλειο Ίδρυμα σε κατάλογο με θέμα <i>Κεντητά και υφαντά. Από τις συλλογές του Τελλογλείου Ιδρύματος</i>, Θεσσαλονίκη 2009.</p>
<ul style="list-style-type: none">• Χρονολογία• Επωνυμία και διεύθυνση του Εργοδότη• Θέση• Κύριες δραστηριότητες και αρμοδιότητες	2010-2011 ΙΔΡΥΜΑ ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΤΡΙΑ - ΕΙΔΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ – Μέλος ερευνητικής ομάδας υπό την επιστημονική εποπτεία της αναπληρώτριας καθηγήτριας Λαογραφίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων Μαρίνας Βρέλλη – Ζάχου. <p>Ανέλαβα σε συνεργασία με τα υπόλοιπα μέλη της ομάδας την έρευνα, την ταξινόμηση, την επεξεργασία του αρχείου της Αγγελικής Χατζημιχάλη, με σκοπό την έκδοση από το Ίδρυμα του Γ΄ τόμου «Οι Σαρακατσάνοι – Χειροτεχνία», με θεματικές ενότητες που αφορούν στη φορεσιά, στη βαφική, στην υφαντική, στην κεντητική και στην πλεκτική.</p>
<ul style="list-style-type: none">• Χρονολογία• Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη• Θέση	2013 ΜΟΥΣΕΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΑΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ - Δ/ΝΣΗ ΝΕΩΤΕΡΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΣΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ - ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ

4. ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

• Χρονολογία	1994-1995
• Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη• Θέση	ΘΕΑΤΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΧΟΡΩΝ «ΔΟΡΑ ΣΤΡΑΤΟΥ» - Πιλοτικό Πρόγραμμα της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας
ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗΣ ΤΗΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΧΟΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗ CD - ROM
• Κύριες δραστηριότητες και αρμοδιότητες	Στο πλαίσιο του προγράμματος ανέλαβα την καταγραφή της μουσειακής συλλογής και την καταχώρηση των δεδομένων σε ηλεκτρονική βάση.
• Χρονολογία	2003
• Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη• Θέση	ΛΥΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ – Πιλοτικό Πρόγραμμα του ΥΠΠΕΘ: «Ο ελληνικός χορός στα σχολεία»
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ ΣΕ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ (12/4/2003, 26/4/2003, 3/5/2003)
• Κύριες δραστηριότητες και αρμοδιότητες	Οργάνωση και εκτέλεση σεμιναρίου στο πλαίσιο του πιλοτικού προγράμματος με θέμα «Παιδιά και παραδοσιακές φορεσιές. Μια πρώτη προσπάθεια γνωριμίας».
Στο παραπάνω πρόγραμμα ανέλαβα και πραγματοποίησα το σχεδιασμό και την εκτέλεση εκπαιδευτικού προγράμματος με θέμα «Το ενδυματολογικό εργαστήριο», καθώς και τη δημιουργία μουσειοσκευής με εξαρτήματα γυναικείων και ανδρικών παραδοσιακών ενδυμάτων, που ταξίδεψε σε 25 σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης και της Πάτρας.
• Χρονολογία	2005
• Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη• Θέση	ΛΥΚΕΙΟ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΣΠΑΤΩΝ – Πιλοτικό πρόγραμμα σε συνεργασία με τη Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς στο πλαίσιο του Προγράμματος Νεολαία, Δράση 3 – Πρωτοβουλίες των νέων και δραστηριότητες δικτύωσης
ΕΙΔΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ
• Κύριες δραστηριότητες και	Καθοδήγηση και επίβλεψη ομάδας νέων ηλικίας 15-25 ετών με στόχο την καταγραφή της τοπικής τους

αρμοδιότητες	<p>φορεσιάς.</p> <p>Στο πλαίσιο του προγράμματος ανέλαβα τη σύνταξη ερωτηματολογίου με στόχο την ανάδειξη της λειτουργικής και μεθοδολογικής προσέγγισης της τοπικής λαϊκής φορεσιάς. Είχα επίσης την επιστημονική επιμέλεια των κειμένων του τόμου που εκδόθηκε με τίτλο <i>Σπάτων ένδυσις</i>, Σπάτα 2005.</p>
<ul style="list-style-type: none"> • Χρονολογία • Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη • Θέση • Κύριες δραστηριότητες και αρμοδιότητες 	<p>2006</p> <p>ΛΥΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ – Ι.Ι.Ε.Κ. ΔΕΛΤΑ.</p> <p>ΠΙΛΟΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ "ΣΧΕΔΙΑΖΟΝΤΑΣ ΡΟΥΧΑ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ"</p> <p>ΕΙΔΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ</p> <p>Συνεπιμέλεια παρουσίασης της έκθεσης με θέμα: «Τοπικές παραδοσιακές φορεσιές. Πηγή δημιουργίας νέων τάσεων. Το παράδειγμα της πωγωνίσιας φορεσιάς», με δημιουργίες σπουδαστών του Ι.Ι.Ε.Κ. ΔΕΛΤΑ υπό την καθοδήγηση του σχεδιαστή μόδας Φιλήμονα. Η έκθεση παρουσιάστηκε στο κοινό στις 22 Μαΐου 2006, με αφορμή τον εορτασμό της Διεθνούς Ημέρας των Μουσείων (2006) με θέμα «Μουσεία και Νέοι».</p>
<ul style="list-style-type: none"> • Χρονολογία • Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη • Θέση • Κύριες δραστηριότητες και αρμοδιότητες 	<p>2007-2008</p> <p>ΛΥΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ – ΨΗΦΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ - ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ» (ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ: ΕΤΑΙΡΕΙΑ UNISYSTEMS)</p> <p>ΕΙΔΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ. ΕΠΙΒΛΕΨΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗΣ 4.100 ΜΟΥΣΕΙΑΚΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ</p> <p>Καθοδήγηση και επίβλεψη ομάδας τριών ατόμων με στόχο την καταγραφή τμήματος της ενδυματολογικής συλλογής του Μουσείου του Λυκείου των Ελληνίδων. Στο πλαίσιο του προγράμματος ανέλαβα και την επιλογή των μουσειακών ενδυμάτων για καταγραφή.</p>
<ul style="list-style-type: none"> • Χρονολογία • Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη • Θέση • Κύριες δραστηριότητες και αρμοδιότητες 	<p>2008-2009</p> <p>ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΟΜΙΛΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ (Π.Ι.Ο.Π) – Ερευνητικό Πρόγραμμα για την προετοιμασία τόμου με την ευκαιρία συμπλήρωσης 100 ετών από την ίδρυση του Λυκείου των Ελληνίδων</p> <p>ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΤΡΙΑ - ΕΙΔΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ</p> <p>Ανέλαβα την έρευνα για τη συγγραφή συμβολής στον προαναφερθέντα τόμο 25 σελίδων, της ενότητας με τίτλο: «Η Ιματιοθήκη του Λυκείου των Ελληνίδων. Ιστορική προσέγγιση στον τρόπο συγκρότησης και διαχείρισης μιας ενδυματολογικής συλλογής». Παράλληλα, για την ολοκληρωμένη παρουσίαση της ερευνητικής μου εργασίας, συνόδευσά το κείμενο και με κατάλογο με πλούσιο αρχαιακό εικονογραφικό</p>

υλικό σχετικό με το θέμα μου, το οποίο και εντόπισα στο φωτογραφικό αρχείο του Λυκείου των Ελληνίδων (ΦΑΛΕ).

- Χρονολογία 2010
- Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη
ΛΥΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ – Πρόγραμμα Κατάρτισης / Επιμόρφωσης Δασκάλων Ελληνικού Παραδοσιακού Χορού
- Θέση
ΕΙΔΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ - ΕΙΔΙΚΕΥΣΗ: ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΝΔΥΣΗΣ
- Κύριες δραστηριότητες και αρμοδιότητες
Ύστερα από πρόσκληση του Λυκείου των Ελληνίδων της Αθήνας, στο πλαίσιο του Προγράμματος δίδαξα το μάθημα «*Ελληνικές τοπικές ενδυμασίες – Ένδυση*». Παράλληλα, οργάνωσα και πραγματοποιήσα εργαστήριο ένδυσης γυναικείων και ανδρικών παραδοσιακών ενδυμασιών από τη νησιωτική και στεριανή Ελλάδα.
- Χρονολογία 2011
- Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη
ΙΔΡΥΜΑ ΙΩΑΝΝΗ Σ. ΛΑΤΣΗ – ΥΠΟΒΟΛΗ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ (ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Μ. Γ. ΒΑΡΒΟΥΝΗΣ) ΜΕ ΘΕΜΑ: «Συγκρότηση και δράση εθνοτοπικών και εθνικοτοπικών συλλόγων στη Κομοτηνή (β΄ μισό 20ού αι.) : Η συμβολή τους στη συγκρότηση της πολιτισμικής ταυτότητας των φορέων τους και η επίδρασή τους στο λαϊκό πολιτισμό της πόλης».
- Θέση
ΜΕΛΟΣ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ
- Κύριες δραστηριότητες και αρμοδιότητες
Ως μέλος της ερευνητικής ομάδας συμμετείχα στην ερευνητική πρόταση, η οποία υποβλήθηκε το 2011 στο Ίδρυμα Ιωάννη Σ. Λάτση από τον κύριο συντονιστή της πρότασης κ. Μ. Γ. Βαρβούνη, καθηγητή Λαογραφίας στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο της Θράκης. Στην ερευνητική ομάδα συμμετείχαν επίσης ο επίκ. Καθηγητής του Τμήματος Γλώσσας, Πολιτισμού και Φιλολογίας Παρευξινίων Χωρών κ. Μ. Γ. Σέργης και ο υπ. δρ Γ. Χ. Κούζας.

- Χρονολογία 2011 κ.εξ.
- Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη
 - Θέση **ΔΗΜΟΣ ΑΒΔΗΡΩΝ (ΞΑΝΘΗΣ)**
 - Κύριες δραστηριότητες και αρμοδιότητες **ΣΥΝΤΑΞΗ ΕΙΔΙΚΗΣ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΣΤΗ ΓΕΝΙΣΣΑ - ΕΚΘΕΣΗ ΜΕ ΤΟΠΙΚΕΣ ΦΟΡΕΣΙΕΣ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΡΥΤΕΡΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΗΣ ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ**
- Χρονολογία 2014
- Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη
 - Θέση **ΙΔΡΥΜΑ ΤΟΣΙΤΣΑ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΤΣΟΒΟΥ / «Ψηφιοποίηση και Ανάδειξη Πολιτιστικού Αποθέματος του Ιδρύματος Τοσίτσα»**
 - Κύριες δραστηριότητες και αρμοδιότητες
 - Μέλος της επιστημονικής επιτροπής - Λαογράφος με έμφαση στην ένδυση
 - Ως μέλος της επιστημονικής ομάδας συμμετείχα στη συγγραφή της ερευνητικής πρότασης, η οποία υποβλήθηκε το 2011 στον Δήμο Αβδήρων από τον πρόεδρο της επιστημονικής επιτροπής, κ. Μ. Γ. Βαρβούνη, καθηγητή Λαογραφίας στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο της Θράκης, με στόχο τη δημιουργία τοπικού μουσείου ενδυματολογικού περιεχομένου, με τοπικές φορεσιές από τη Θράκη και την ευρύτερη περιοχή της νοτιοανατολικής Ευρώπης (Βαλκανική χερσόνησος).
 - Καταγραφή και τεκμηρίωση των υφαντών της συλλογής του **Λαογραφικού Μουσείου Μετσόβου** στο πλαίσιο του Προγράμματος **«Ψηφιοποίηση και Ανάδειξη Πολιτιστικού Αποθέματος του Ιδρύματος Τοσίτσα»** με αναθέτουσα αρχή το Ίδρυμα Βαρώνου Μιχαήλ Τοσίτσα.
 - Υπεύθυνη καταγραφής και τεκμηρίωσης - Λαογράφος με έμφαση στην ένδυση
 - Ανέλαβα την καταγραφή και τεκμηρίωση 230 υφαντών της συλλογής του Λαογραφικού Μουσείου Μετσόβου στο πλαίσιο του Προγράμματος «Ψηφιοποίηση και Ανάδειξη Πολιτιστικού Αποθέματος του Ιδρύματος Τοσίτσα».

5. ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΕΡΓΟ

Α. ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΕ ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΑ - ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ / ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ

- Χρονολογία ΝΟΕΜ. 2004
- Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη **ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ, ΤΟΜΕΑΣ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑΣ**
 - Κύρια Θέματα
 - Εισηγήτρια στο πλαίσιο του μαθήματος «Παραδοσιακή λαϊκή τέχνη: τα έργα των χεριών» (διδ. Μαρίνα Βρέλλη - Ζάχου, Επίκ. Καθηγ. Λαογραφίας), με θέμα «Οργάνωση και παρουσίαση μιας μουσειακής συλλογής».

- Χρονολογία ΔΕΚ. 2010
- Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη **ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ, ΤΟΜΕΑΣ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑΣ**
 - Κύριες δραστηριότητες και αρμοδιότητες **ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ**

Εισηγήτρια στην παρουσίαση εργασιών των φοιτητών του Π.Μ.Σ. «*Νεώτερη και Σύγχρονη Ελληνική Κοινωνία: Ιστορία-Λαϊκός Πολιτισμός*». Κατεύθυνση: Λαϊκός πολιτισμός. Ειδίκευση: Συλλογικές Νοοτροπίες, Λαϊκή Κοσμοθεωρία και Λαϊκή Τέχνη, στο μάθημα «*Η Μελέτη του Ενδύματος*», του παν. έτους 2009-2010 (διδ. Μαρίνα Βρέλλη – Ζάχου, Αν. Καθηγ. Λαογραφίας), με θέμα «*Η μελέτη της λαϊκής ενδυμασίας: Το παράδειγμα των Μαστιχοχώρων της Χίου*».
- Χρονολογία ΦΕΒΡ. 2011
- Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη **ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΟΜΙΛΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ (Π.Ι.Ο.Π.)**
 - Κύριες δραστηριότητες και αρμοδιότητες **- ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΞΕΝΑΓΩΝ (28/2-2/3/2011)**

Εισηγήτρια στο σεμινάριο διπλωματούχων ξεναγών που οργανώθηκε από το Π.Ι.Ο.Π. στο Κέντρο Ελληνικού Πολιτισμού «*Ελληνικός Κόσμος*», με θέμα «*Η μελέτη της ελληνικής τοπικής φορεσιάς. Το παράδειγμα της γυναικείας ενδυμασίας του Σουφλίου*».
- Χρονολογία ΝΟΕΜ. 2011
- Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη **ΛΥΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ, ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΑΙΑΝΙΑΣ**
 - Κύρια Θέματα **- ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΜΙΑΣ ΜΟΥΣΕΙΑΚΗΣ ΚΑΙ ΧΡΗΣΤΙΚΗΣ ΙΜΑΤΙΟΘΗΚΗΣ (27/11/2011)**

Εισηγήτρια με θέμα: «*Ατάκτως βαλμένα, γρήγορα κατεστραμμένα. Η διαχείριση μιας ιματιοθήκης*».
- Χρονολογία ΙΑΝ. 2013
- Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη **ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ, ΤΟΜΕΑΣ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑΣ**
 - Κύρια Θέματα **ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ**

Εναρκτήρια ομιλία στην παρουσίαση εργασιών των φοιτητών του Π.Μ.Σ. «*Νεώτερη και Σύγχρονη Ελληνική Κοινωνία: Ιστορία-Λαϊκός Πολιτισμός*», στο μάθημα «*Η Μελέτη του Ενδύματος*», του παν. έτους 2011-2012 (διδ. Μαρίνα Βρέλλη – Ζάχου, Αν. Καθηγ. Λαογραφίας), με θέμα: «*Μελετώντας τις Τοπικές Ενδυμασίες. Η περίπτωση της Θάσου*» (11/1/2013).
- Χρονολογία ΙΑΝ. 2013
- Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη **ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΗΜΕΡΙΔΑ ΓΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ** με θέμα «*Η έρευνα του λαϊκού πολιτισμού στο σύγχρονο σχολείο*» (Κομοτηνή 20 Νοεμβρίου 2013).

- Κύρια Θέματα Εισηγήτρια στην Επιμορφωτική Ημερίδα για εκπαιδευτικούς που διοργανώθηκε από τις Διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Ροδόπης, στο αμφιθέατρο του Μουσικού Σχολείου Κομοτηνής, με θέμα «Ένδυμα και λαϊκός πολιτισμός στην εκπαίδευση».

B. ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΣΕ ΑΕΙ ΚΑΙ ΤΕΙ

- Χρονολογία 2013-2014
- Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη **ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ, ΤΜΗΜΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΘΝΟΛΟΓΙΑΣ / Ανάθεση διδασκαλίας σε συνεπικουρία με ομόφωνη απόφαση της δεύτερης τακτικής συνεδρίασης της Γενικής Συνέλευσης (2^{ης} / 16-10-2013)**
- Κύρια Θέματα Διδασκαλία του υποχρεωτικού μαθήματος του χειμερινού εξαμήνου σπουδών «Εισαγωγή στη Λαογραφία» και των μαθημάτων επιλογής (κατεύθυνση Εθνολογίας) του εαρινού εξαμήνου «Λαϊκή τέχνη» και «Έντεχνος λαϊκός λόγος» για το ακαδημαϊκό έτος 2013-2014.
- Χρονολογία 2014
- Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη **Τ.Ε.Ι. ΑΘΗΝΑΣ – ΤΜΗΜΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ – ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ / Πρόσληψη σε θέση Επιστημονικού Συνεργάτη (βαθμίδα Λέκτορα) για το ακαδημαϊκό έτος 2013-2014 (με βάση την υπ. αριθμ.: Φε. 16β/5691/31-05-2013, Προκήρυξη του Τ.Ε.Ι. Αθήνας)**
- Κύρια Θέματα Αυτοδύναμη διδασκαλία υποχρεωτικού μαθήματος του εαρινού εξαμήνου «Διαχείριση Μουσειακών Συλλογών» (ΕΠ 429Θ, Τομέας μαθημάτων επιστημών της πληροφορίας).
- Χρονολογία 2014-2015

- Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη
 Τ.Ε.Ι. ΑΘΗΝΑΣ – ΤΜΗΜΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ – ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ / Πρόσληψη σε θέση Επιστημονικού Συνεργάτη (με προσόντα βαθμίδας Επίκουρου) για το ακαδημαϊκό έτος 2014-2015 (με βάση τον αριθμό: Φε.16β/8266/5-6-2014, Προκήρυξη του Τ.Ε.Ι. Αθήνας).
- Κύρια Θέματα
 Αυτοδύναμη διδασκαλία υποχρεωτικού μαθήματος «Μουσειολογία» του Γ' εξαμήνου σπουδών (χειμερινό εξάμηνο), (ΕΠ 220 Θ, Τομέας μαθημάτων επιστημών της πληροφόρησης).
- Χρονολογία
 2014-2015
- Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη
 Τ.Ε.Ι. ΑΘΗΝΑΣ – ΤΜΗΜΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ – ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ / Πρόσληψη σε θέση Επιστημονικού Συνεργάτη (με προσόντα βαθμίδας Επίκουρου) για το ακαδημαϊκό έτος 2014-2015 (με βάση τον αριθμό: Φε.16β/8266/5-6-2014, Προκήρυξη του Τ.Ε.Ι. Αθήνας).
- Κύρια Θέματα
 Αυτοδύναμη διδασκαλία υποχρεωτικού μαθήματος «Διαχείριση Μουσειακών Συλλογών» του Στ' εξαμήνου σπουδών (εαρινό εξάμηνο), (ΕΠ 429Θ, Τομέας μαθημάτων επιστημών της πληροφόρησης).
- Χρονολογία
 2014
- Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη
Πρώτος Κύκλος Μεταπτυχιακών Σπουδών Λαογραφίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών στην Κάρπαθο
- Κύρια Θέματα
 Α. Διδασκαλία μαθημάτων: «Εισαγωγή στην έρευνα και τη μελέτη του ενδύματος» και «Μουσεία και υλικός πολιτισμός».
 Β. Καθοδήγηση φοιτητριών και φοιτητών στην πραγματοποίηση επιτόπιας έρευνας για την τοπική ενδυμασία και τα παραδοσιακά επαγγέλματα (Όλυμπος Καρπάθου).

6. ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

- Χρονολογία
 - Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη
 - Θέση
 - Κύριες δραστηριότητες και αρμοδιότητες
 - 2003-2004

ΜΟΥΣΕΙΟ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΣ – ΛΥΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ: «Γυναικείες ελληνικές τοπικές φορεσιές. Με αφορμή το φωτογραφικό αρχείο του Αιμίλιου Λέστερ».

ΕΠΙΜΕΛΗΤΡΙΑ

Ως επιμελήτρια του Μουσείου ανέλαβα το μουσειογραφικό σχεδιασμό και την ενδυματολογική επιμέλεια της έκθεσης, με στόχο μια «φωτογραφική» ερμηνευτική προσέγγιση στον τρόπο συγκρότησης της ιματιοθήκης του Λυκείου των Ελληνίδων. Τα εγκαίνια της έκθεσης έγιναν από την ενδυματολόγο – σκηνογράφο Ιωάννα Παπαντωνίου. Είχα επίσης, την επιμέλεια του κειμένου του καταλόγου της έκθεσης.
-
- Χρονολογία
- Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη
 - Θέση
- Κύριες δραστηριότητες και αρμοδιότητες
 - ΙΟΥΝ. 2005 – ΙΑΝ. 2006

ΜΟΥΣΕΙΟ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΣ – ΛΥΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ: «Σημάδια αλλαγών, σημεία σταθερότητας».

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΤΡΙΑ

Ως εξωτερική συνεργάτρια του Μουσείου είχα το μουσειογραφικό σχεδιασμό σε συνεργασία με τη μουσειολόγο Τάνια Βελίσκου, την ενδυματολογική επιμέλεια και τη συνεπιμέλεια στο στήσιμο με τη λαογράφο Ευαγγελία Άντζακα – Βέη της έκθεσης με τίτλο «Σημάδια αλλαγών, Σημεία σταθερότητας στην Πωγωνίσια ενδυμασία», την οποία εγκαινίασε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, κ. Κάρολος Παπούλιας.
-
- Χρονολογία
- Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη
 - Θέση
- Κύριες δραστηριότητες και αρμοδιότητες
 - ΙΑΝ. 2011

ΜΟΥΣΕΙΟ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΣ – ΛΥΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ: «100 χρόνια μιας “ζωντανής” συλλογής».

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΤΡΙΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Ως εξωτερική συνεργάτρια του Μουσείου είχα την επιστημονική επιμέλεια (έρευνα και συγγραφή κειμένων) της έκθεσης με τίτλο «100 χρόνια μιας “ζωντανής” συλλογής».

<ul style="list-style-type: none"> • Χρονολογία 	<p>2011</p>
<ul style="list-style-type: none"> • Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη 	<p>ΔΗΜΟΣ ΑΒΔΗΡΩΝ (ΞΑΝΘΗΣ) ΣΥΝΤΑΞΗ ΕΙΔΙΚΗΣ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΣΤΗ ΓΕΝΙΣΕΑ - ΕΚΘΕΣΗ ΜΕ ΤΟΠΙΚΕΣ ΦΟΡΕΣΙΕΣ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΡΥΤΕΡΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΗΣ ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ</p>
<ul style="list-style-type: none"> • Θέση 	<p>ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ – ΛΑΟΓΡΑΦΟΣ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΥΣΗ ΣΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΕΝΔΥΜΑΤΟΣ</p>
<ul style="list-style-type: none"> • Κύριες δραστηριότητες και αρμοδιότητες 	<p>Ως μέλος της επιστημονικής ομάδας συμμετείχα στη συγγραφή της πρότασης, η οποία υποβλήθηκε το 2011 στον Δήμο Αβδήρων από τον πρόεδρο της επιστημονικής επιτροπής, κ. Μ. Γ. Βαρβούνη, καθηγητή Λαογραφίας στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο της Θράκης, με στόχο τη δημιουργία τοπικού μουσείου ενδυματολογικού περιεχομένου, με τοπικές φορεσιές από τη Θράκη και την ευρύτερη περιοχή της νοτιοανατολικής Ευρώπης (Βαλκανική χερσόνησος).</p>

7. ΞΕΝΑΓΗΣΕΙΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΟΥ Π.Μ.Σ. ΣΕ ΑΘΗΝΑΪΚΕΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΜΟΥΣΕΙΑΚΕΣ ΣΥΛΛΟΓΕΣ

<ul style="list-style-type: none"> • Χρονολογία 	<p>2012</p>
<ul style="list-style-type: none"> • Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη 	<p>ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ, ΤΟΜΕΑΣ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑΣ Π.Μ.Σ. (ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ)</p>
<ul style="list-style-type: none"> • Κύρια Θέματα 	<p>Ξεναγήση σε φοιτητές του Π.Μ.Σ. «<i>Νεώτερη και Σύγχρονη Ελληνική Κοινωνία: Ιστορία-Λαϊκός Πολιτισμός</i>» (μάθημα «Η Μελέτη του Ενδύματος», του παν. έτους 2011-2012, διδ. Μαρίνα Βρέλλη – Ζάχου, Αν. Καθηγ. Λαογραφίας), στο πλαίσιο της Εκπαιδευτικής Επίσκεψης σε Μουσειακές Συλλογές της Αθήνας (18-20/12/2012).</p>

<ul style="list-style-type: none"> • Χρονολογία 	<p>2012</p>
<ul style="list-style-type: none"> • Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη 	<p>ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ, ΤΟΜΕΑΣ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑΣ Π.Μ.Σ. (ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ)</p>
<ul style="list-style-type: none"> • Κύρια Θέματα 	<p>Ξεναγήση σε φοιτητές του Π.Μ.Σ. «<i>Νεώτερη και Σύγχρονη Ελληνική Κοινωνία: Ιστορία-Λαϊκός</i></p>

Πολιτισμός» (μάθημα «Η Μελέτη του Ενδύματος», του παν. έτους 2011-2012, διδ. Μαρίνα Βρέλλη – Ζάχου, Αν. Καθηγ. Λαογραφίας), στο πλαίσιο της Εκπαιδευτικής Επίσκεψης στην Έκθεση «100 χρόνια μιας "ζωντανής" συλλογής» (Δεκ. 2012).

- Χρονολογία 2013
- Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη **ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ, ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΤΜΗΜΑ Δ.Ε.
ΤΟΜΕΑΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
Π.Μ.Σ. (ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ)**
- Κύρια Θέματα Ξεnáγηση σε φοιτητές του Π.Μ.Σ., Υποκατεύθυνση «*Λαογραφία και Πολιτισμός*» του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (διδ. Επίκ. Καθηγήτρια Λαογραφίας Ρέα Κακάμπουρα, Απρίλιος 2013).

- Χρονολογία 2015
- Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη **ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ, ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ του Τομέα Βυζαντινής Φιλολογίας και Λαογραφίας, ΜΔΕ «Λαογραφικές Σπουδές-Θεωρία και Εφαρμογές του Λαϊκού Πολιτισμού».**
- Κύρια Θέματα Ξεnáγηση σε φοιτητές του Π.Μ.Σ. του Τομέα Βυζαντινής Φιλολογίας και Λαογραφίας, ΜΔΕ «Λαογραφικές Σπουδές-Θεωρία και Εφαρμογές του Λαϊκού Πολιτισμού» (διδ. Επίκ. Καθηγήτρια Λαογραφίας Β. Χρυσανθοπούλου, Μάιος 2015).

8. ΑΛΛΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Ι. ΜΕΛΟΣ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

- Χρονολογία 2010
- Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη **ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ «ΕΝΔΥΕΣΘΑΙ», 9-11 Απριλίου, Αθήνα
Μουσείο Μπενάκη – Ελληνική Εταιρεία Ενδυμασιολογίας – Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο
ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ**
- Θέση
- Κύριες δραστηριότητες και Συμμετείχα στο σχεδιασμό και στην οργάνωση του συνεδρίου. Προήδρευσα στην απογευματινή

αρμοδιότητες συνεδρία της Ενότητας 1 με θέμα την "Ιστορία του ενδύματος" (9/4/2010).

- Χρονολογία 2014
 - Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη
• Θέση
• Κύριες δραστηριότητες και αρμοδιότητες
- ICOM COSTUME COMMITTEE ANNUAL MEETING/ DRESS AND POLITICS (7-13 Σεπτεμβρίου)**
ICOM - ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ – ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΝΔΥΜΑΣΙΟΛΟΓΙΑΣ
ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
- Συμμετέχω στο σχεδιασμό και στην οργάνωση του συνεδρίου. Επιπλέον, έχω τη συνεπιμέλεια της οργάνωσης του «Student Day» (με άλλα δύο μέλη της οργανωτικής επιτροπής του συνεδρίου), που θα πραγματοποιηθεί στην Αθήνα, στις 13 Σεπτεμβρίου 2014..

II. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

- Χρονολογία 2013
 - Επωνυμία και διεύθυνση του εργοδότη
• Θέση
• Κύριες δραστηριότητες και αρμοδιότητες
- ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ**
ΤΜΗΜΑ ΓΛΩΣΣΑΣ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΠΑΡΕΥΞΕΙΝΙΩΝ ΧΩΡΩΝ
Γ' ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ ΛΑΟΓΡΑΦΩΝ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ Α.Ε.Ι. (Κομοτηνή, 4-6 Οκτωβρίου 2013)
- ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ**
- Μου ανατέθηκε η γραμματειακή υποστήριξη του Συνεδρίου.

III. ΜΕΛΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

- Χρονολογία 2011, 2013
- Επωνυμία **ΔΕΛΤΙΟ ΣΑΜΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ**, Αθήνα 2011-12 (τόμος πρώτος), 2013-14 (τόμος δεύτερος)
- Θέση **ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ**

9. ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΣΕ ΣΥΝΕΔΡΙΑ / ΗΜΕΡΙΑΔΕΣ

1. «Για να γίνεις μοδίστρα πρέπει να έχεις τον καθρέφτη με το μέρος σου. Αυτός είναι ο αλάθητος κριτής σου». Η μοδίστρα του Εργαστηρίου του Λυκείου των Ελληνίδων αφηγείται», *Α΄ Ημερίδα Ενδυμασιολογίας* (Σάββατο 16 Δεκεμβρίου 2006).
2. «Η γυναικεία σαμιακή φορεσιά, τέλη 19^{ου} – αρχές 20ού αιώνα. Συμβολή στη μελέτη της ιστορικότητας του ενδυματολογικού συστήματος μιας νησιωτικής κοινότητας», *Συνέδριο προς τιμήν της Πόπης Ζώρα «Λαϊκή Τέχνη: Νέα Ευρήματα - Νέες Ερμηνείες»*, Μουσείο Μπενάκη (2-5 Νοεμβρίου 2006).
3. «Πρωτότυπα και αντίγραφα», *8^η Συνάντηση Προέδρων Εφόρων και Συνεφόρων Ιματιοθήκης, Εφόρων και Συνεφόρων Χορού, Λύκειο των Ελληνίδων* (Αθήνα 20 Ιανουαρίου 2007), (σε συνεργασία με την Ξένια Πολίτου).
4. «Διαχείριση Ιματιοθήκης - Τα βασικά», *8^η Συνάντηση Προέδρων Εφόρων και Συνεφόρων Ιματιοθήκης, Εφόρων και Συνεφόρων Χορού*, Λύκειο των Ελληνίδων, Αθήνα (21 Ιανουαρίου 2007).
5. «Μικρασία και Σάμος: Πολιτισμικοί διάλογοι και ανταλλαγές», *13^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Λυκείου των Ελληνίδων «Ιωνικός Πολιτισμός. Διάλογος Επικοινωνίας στο Αιγαίο»*, Λύκειο Ελληνίδων Σάμου (11-14 Οκτωβρίου 2007).
6. «Η συγκρότηση της μουσειακής ιματιοθήκης του Λυκείου των Ελληνίδων. Μια πρώτη προσέγγιση», *Ημερίδα με θέμα «Λύκειο των Ελληνίδων. Εκατό χρόνια διαδρομής»*, Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς (1 Δεκεμβρίου 2008).
7. «Ιερατικό άμφιο από στολιστικό κέντημα κρητικής κεντητικής τέχνης (18^{ος} αι.). Από τη συλλογή του Μουσείου Ιστορίας της Ελληνικής Ενδυμασίας», *Β΄ Ημερίδα Ενδυμασιολογίας* (Σάββατο 21 Μαρτίου 2009).
8. «Έχει η Πρέβεζα τοπική φορεσιά;», *Δεύτερο Διεθνές Συμπόσιο για την Ιστορία και τον Πολιτισμό της Πρέβεζας*, Πρέβεζα (16-20 Σεπτεμβρίου 2009), (σε συνεργασία με τη Μ. Βρέλλη – Ζάχου).
9. «Η ελληνική τοπική φορεσιά. Το πολιτισμικό παρελθόν και παρόν της», *Ημερίδα με θέμα «Ποντιακή ανδρική ενδυμασία»*, Ένωση Ποντίων Μελισσίων Αττικής (14 Απριλίου 2010).
10. «Από τον “τόπο” εκκίνησης στο “μουσειακό τόπο”: Θασιακά ενδύματα των τελών του 19^{ου} και των αρχών του 20^{ου} αιώνα σε μουσειακές συλλογές των Αθηνών», *ΣΤ΄ Συμπόσιο Θασιακών Μελετών «Η Θάσος διά μέσου των αιώνων: Ιστορία-Τέχνη-Πολιτισμός»*, Θάσος, 17-19 Σεπτεμβρίου 2011 (σε συνεργασία με τη Μ. Βρέλλη – Ζάχου).
11. «Η ελληνική τοπική φορεσιά (19^{ος} αι.- αρχές 20ού): μελετώντας το παρόν του παρελθόντος της», *Ημερίδα με θέμα «Ανασυνθέτοντας τον ενδυματολογικό χάρτη της Αν. Θεσσαλίας (τέλη 19^{ου}-αρχές 20ού αι.)»*, Περιφέρεια Θεσσαλίας - Περιφερειακή Ενότητα Λάρισας- Δημοτικός Οργανισμός

- Πολιτισμού – Αθλητισμού - Επιστημών Δήμου Λαρισαίων - Εκπολιτιστικός Σύλλογος Χάλκης, Χατζηγιάννειο Δημοτικό Πνευματικό Κέντρο Λάρισας (10 Δεκεμβρίου 2011).
12. «Ο δομημένος οικιστικός χώρος και η αντανάκλασή του στη διαμόρφωση ενός τοπικού ενδυματολογικού συστήματος. Το παράδειγμα της Χίου (15^{ος} αι.- αρχές 20ού)», («The built living space and its reflection in the development of a local dress system. The example of Chios (15th - early 20th century)»), *1^ο Παγκόσμιο Συνέδριο Λαογραφίας - Αρχαιολογίας*, Νικολέικα Αιγίου 30 Ιουλίου – 1^η Αυγούστου 2013.
 13. «Ενδύματα σε δεύτερη χρήση: Το παράδειγμα του επιτραχήλιου του Μουσείου Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης από μεταποίηση στολιστικού κεντήματος ναξιώτικης κεντητικής τέχνης (18ος αιώνας)», *Πανελλήνιο Επιστημονικό Συνέδριο* με θέμα «Η Νάξος διά μέσου των αιώνων», Νάξος 30 Αυγούστου-1 Σεπτεμβρίου 2013.
 14. «Μόδα και ελληνικές τοπικές φορεσιές: Από το φολκλόρ στο έθνικ», *Γ' Συνέδριο Πανεπιστημιακών Λαογράφων των Ελληνικών Α.Ε.Ι.* με θέμα «Η διαχείριση της παράδοσης. Ο λαϊκός πολιτισμός ανάμεσα στον φολκλορισμό, στην πολιτιστική βιομηχανία και τις τεχνολογίες αιχμής», Κομοτηνή 4-6 Οκτωβρίου 2013, (σε συνεργασία με τη Μ. Βρέλλη – Ζάχου).
 15. Ε' Πανευρωπαϊκό Συνέδριο Νεοελληνικών Σπουδών της Ευρωπαϊκής Εταιρείας Νεοελληνικών Σπουδών (Θεσσαλονίκη, 2 - 5 Οκτωβρίου 2014).
 16. **Διεθνές Συνέδριο** «Νεοελληνικές Αναζητήσεις / Kolokwia Nowogreckie / Modern Greek Queries» (Πόζναν Πολωνίας, 16 - 18 Απριλίου 2015 – Πανεπιστήμιο Adam Mickiewicz – Σχολή Σύγχρονων Γλωσσών και Λογοτεχνίας / Τομέας Νεοελληνικής Γλώσσας και Λογοτεχνίας).
 17. «From the Silk Museum to the Mahalas: Sericulture – Silk Manufacturing – Attire – Daily Life in Soufli», **ICOM COSTUME COMMITTEE ANNUAL MEETING «DRESS AND POLITICS»** (Ναύπλιο και Αθήνα, 7-13 Σεπτεμβρίου 2014).
 18. «Ματριόσκα (τέλη 19^{ου} – αρχές 21ου αι.): Οι πολλαπλές όψεις της υλικότητας», **Διεθνές Συνέδριο** «Ρωσική και Αρμενική Λαογραφία: Παράδοση και νεωτερικότητα (19^{ος} – αρχές 21^{ου} αιώνα)» (Κομοτηνή, 30 Οκτωβρίου – 1 Νοεμβρίου 2015 – Τμήμα Γλώσσας, Φιλολογίας και Πολιτισμού Παρευξείνιων Χωρών του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης).
 19. «Η συμβολή της Άννας Αποστολάκι στη μελέτη του ενδύματος», **Επιστημονική Ημερίδα** «Αντίδωρο στην Άννα Αποστολάκι. Η ζωή, το έργο και η συνεισφορά της» (Τρίτη, 24 Νοεμβρίου 2015 – Μουσείο Μπενάκη, Οργάνωση : Λύκειον των Ελληνίδων).

10. ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Α. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ

1. «CD-ROM και παράδοση. Το πρόγραμμα καταγραφής σε ψηφιακό δίσκο ελληνικών ενδυμασιών από τη συλλογή του Θεάτρου Ελληνικών Χορών «Δόρα Στράτου», σε συνεργασία με τη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας», *Ενδυματολογικά* 1 (2000), σ.207 – 210.
2. *Ιστορικό διάγραμμα Βορείων Σποράδων και Τρικερίου, Ημερολόγιο Λυκείου των Ελληνίδων*, Αθήνα 2001, σ.3-5.
3. «Τα εκπαιδευτικά προγράμματα του Μουσείου Ιστορίας της Ελληνικής Ενδυμασίας», στο *Μουσείο – Σχολείο, 6^ο Περιφερειακό Σεμινάριο* (20-22 Σεπτεμβρίου 2002), ΥΠΠΕΘ – ΥΠΠΟ – ICOM – ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΑΒΑΛΑΣ, Καβάλα 2002, σ.185-186.
4. *Κεντητικής έργα. Από την ενδυματολογική συλλογή του Λυκείου των Ελληνίδων*, *Ημερολόγιο Λυκείου των Ελληνίδων*, Αθήνα 2003 [χωρίς σελιδαρίθμηση].
5. «Μουσείο Ιστορίας της Ελληνικής Ενδυμασίας. Το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον του», *Εθνογραφικά* 12-13 (2003), σ.177-188.
6. *Το φωτογραφικό αρχείο του Αιμίλιου Λέστερ. Μία «φωτογραφική» ερμηνευτική προσέγγιση στον τρόπο συγκρότησης της ματιοθήκης του Λυκείου των Ελληνίδων στα πρώτα χρόνια της λειτουργίας του*, *Ημερολόγιο Λυκείου των Ελληνίδων*, Αθήνα 2004.
7. (επιμ)., *Παραδοσιακές Φορεσιές*, *Ημερολόγιο Λυκείου των Ελληνίδων*, Αθήνα 2005.
8. «Η γυναικεία φορεσιά της Σάμου. Ο μονόλογος της νεωτερικότητας στην αμφίεση μιας νησιωτικής κοινότητας (τέλη 19^{ου} – αρχές 20ού αι.)», *Σαμιακές Μελέτες* 7 (2006), σ. 609-682.
9. «Amalia Dress : The Invention of a New Costume Tradition in the Service of Greek National Identity», *Catwalk : The Journal of Fashion, Beauty and Style*, volume 1, no. 1, 65-90 (2012) Inter-Disciplinary Press
10. «Η Αγγελική Χατζημιχάλη και η Σάμος μέσα από το ανέκδοτο προσωπικό Αρχείο της», *Δελτίο Σαμιακών Σπουδών* 2 (2013-2014), σ. 65-112.
11. «The “Amalia” Costume: The Visual Symbol of the Transition from the

Oriental Past to Western Modernity (19th Century)», στον Κατάλογο της έκθεσης «*Patterns of Magnificence. Tradition and Reinvention in Greek Women's Costume*», Hellenic Centre, Λονδίνο 2014, 48-55.

[Το ίδιο άρθρο και στα ελληνικά: «Φορεσιά Αμαλία: Το οπτικό σύμβολο της μετάβασης από το ανατολικό παρελθόν στη δυτική νεωτερικότητα», στον Κατάλογο της έκθεσης «*Patterns of Magnificence*», Λονδίνο (Hellenic Centre) 2014, σ. 48-55].

B. ΣΕ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΥΣ ΤΟΜΟΥΣ

1. «Φελόνιο διαμορφωμένο από στολιστικό κέντημα κρητικής κεντητικής τέχνης (18^{ος} αι.). Συμβολή στη μελέτη της ιστορικότητας των κεντητών υφασμάτων», στο Μ. Γ. Βαρβούνη και Παν. Τζουμέρκα (επ. επιμ.), *Αλεξανδρινός Αμητός. Αφιέρωμα στη μνήμη του Ι. Μ. Χατζηφώτη*, τόμ. Β', Αλεξάνδρεια 2009, σ.249-283.
2. «“Ο βοσκός, η Σαρακατσάνα και η κάππα του βοσκού στην Ελληνική μόδα". Η ελληνική τοπική φορεσιά στην πασαρέλα της μόδας (1960-1970). Το παράδειγμα του Λυκείου των Ελληνίδων», *Κατάλογος Έκθεσης «Ενδύεσθαι. Για ένα Μουσείο Πολιτισμού του Ενδύματος»*, Πελοποννησιακό Λαογραφικό Ίδρυμα 2010, σ.99-107.
3. «Η υφαντική του Λυκείου των Ελληνίδων (1911-2000). Ιστορική προσέγγιση στον τρόπο συγκρότησης και διαχείρισης μιας ενδυματολογικής συλλογής», στο Έφ. Αβδελά (επ. επιμ.), *Το Λύκειο των Ελληνίδων. 100 χρόνια*, Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς, Αθήνα 2010, σ.193-231.
4. «Έχει η Πρέβεζα τοπική φορεσιά;» *Πρακτικά του Δεύτερου Διεθνούς Συμποσίου για την Ιστορία και τον Πολιτισμό της Πρέβεζας* (16-20 Σεπτεμβρίου 2009), Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Δήμος Πρέβεζας, Ακτία Νικόπολις, Πρέβεζα 2010, σ.399-421 (σε συνεργασία με την αναπληρώτρια καθηγήτρια Μαρίνα Βρέλλη-Ζάχου).
5. «Η γυναικεία σαμιακή φορεσιά, τέλη 19^{ου} – αρχές 20ού αιώνα. Συμβολή στη μελέτη της ιστορικότητας του ενδυματολογικού συστήματος μιας νησιωτικής κοινότητας», στο *Πρακτικά Συνεδρίου προς τιμήν της Πόπης Ζώρα «Λαϊκή Τέχνη: Νέα Ευρήματα - Νέες Ερμηνείες»*, Μουσείο Μπενάκη 2-5 Νοεμβρίου 2006 (υπό

- έδοση).
6. «Για να γίνεις μοδίστρα πρέπει να έχεις τον καθρέφτη με το μέρος σου. Αυτός είναι ο αλάθητος κριτής σου». Η μοδίστρα του Εργαστηρίου του Λυκείου των Ελληνίδων αφηγείται», *Πρακτικά Α΄ Ημερίδας Ενδυμασιολογίας* (Σάββατο 16 Δεκεμβρίου 2006).
 7. «Ιερατικό άμφιο από στολιστικό κέντημα κρητικής κεντητικής τέχνης (18^{ος} αι.). Από τη συλλογή του Μουσείου Ιστορίας της Ελληνικής Ενδυμασίας», *Πρακτικά Β΄ Ημερίδας Ενδυμασιολογίας* (Σάββατο 21 Μαρτίου 2009) (υπό έκδοση).
 8. «Η ελληνική κεντητική τέχνη (β΄μισό 17^{ου} αι. – αρχές 20ού): Μια απόπειρα “ανάγνωσης” των ιστοριών που αφηγούνται τα δημιουργήματά της», στον τόμο *Θεωρητικά της Λαογραφίας* (επιμ. Μανόλη Γ. Βαρβούνη και Μανόλη Σέργη), εκδ. Ηρόδοτος, Αθήνα 2012.
 10. «“Τα τατουάζ της γιαγιάς”»: Το τατουάζ ως ένδυμα και οι ενσώματες τεχνικές διαχείρισής του», στο συλλογικό τόμο Μ. Γ. Σέργης, Ελ. Χαρατσίδης, Γαρυφ. Θεοδωρίδου (επιμ.), *Από το Αραράτ στον Όλυμπο. Θέματα Αρμενικής Λαογραφίας*, εκδ. οίκος Κ&Μ Αντ. Σταμούλη, Θεσσαλονίκη 2015, σ. 227-250.
 11. «Υφαντική», στον τόμο Ευ. Αυδίκος (επιμ.), *Ελληνική λαϊκή παράδοση : Από το παρελθόν στο μέλλον*, εκδ. Αλέξανδρος, Αθήνα 2014, σ. 71-79.
 12. «Κεντητική», στον τόμο Ευ. Αυδίκος (επιμ.), *Ελληνική λαϊκή παράδοση : Από το παρελθόν στο μέλλον*, εκδ. Αλέξανδρος, Αθήνα 2014, σ. 81-85.

Γ. ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΜΕΛΕΤΕΣ

1. “ΩΡΑΙΑΙ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ”, *Φορεσιές 1860*, Συλλογές 4, Ε.Λ.Ι.Α./εκδ. Καστανιώτη, Αθήνα 1995 -σε συνεργασία με τον **Άλκη Ράφτη**.
2. *Η Ιματιοθήκη – Ι, Η διαχείριση της Ιματιοθήκης. Τα βασικά*, Λύκειον των Ελληνίδων, Αθήνα 2005.
3. *Κεντητά και υφαντά. Από τις συλλογές του Τελλογλείου Ιδρύματος*, Τελλόγλειο Ίδρυμα Τεχνών Α.Π.Θ., Θεσσαλονίκη 2009.
4. *Η σουφλιώτικη φορεσιά*, Αθήνα 2010 (εκδ. Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς).

5. Τα πτυχωτά «φουστάνια» της Χίου (16^{ος} αι. – αρχές 20ού). Πολυτυπία και παραλλαγές. Συμβολή στη μελέτη της ιστορικότητας των ενδυματολογικών συστημάτων του Αιγαίου, Διδ. Διατριβή, Κομοτηνή 2011.
6. Αγγειοπλαστική τέχνη και παράδοση στη Σάμο. Η μαρτυρία της συλλογής του Μιχάλη Στ. Σταυρινού, Αθήνα 2012 (εκδ. Υπερόριος)- σε συνεργασία με τον καθηγητή **Μ. Γ. Βαρβούνη**.

Δ. ΑΡΘΡΑ ΣΕ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

1. «Μόδα και λαϊκή φορεσιά. Σχέσεις εξάρτησης και αλληλεπίδρασης», *Παράδοση και Τέχνη* 24 (1995), σ.7.
2. «Καταγραφή ελληνικών τοπικών φορεσιών σε ψηφιακό δίσκο (CD-ROM)», *Παράδοση και Τέχνη* 24 (1995), σσ. 8 -12.
3. «Η λευκαδίτικη φορεσιά σε μια παλιά κάρτα», *Παράδοση και Τέχνη* 25 (1996): 7.
4. «Το Λαογραφικό Μουσείο Κύμης», *Παράδοση και Τέχνη* 26 (1996): 9.
5. «Κεντητική Τέχνη», *Τα Νέα της Ζίτσας* 7 (2002) (Ιούλιος – Σεπτέμβριος), σ. 10-11.
6. «Η φορεσιά της Σαρακατσάνας», στο ένθετο *Επτά Ημέρες* της εφημερίδας *Η Καθημερινή* (14 Μαΐου 2000), σ. 24-25.
7. «Λυωνέζικα σιρίτια σε σαρακατσάνικα καλτσοσκούτια (τέλη 19^{ου} αιώνα – αρχές 20ού)», *Ηχώ των Σαρακατσαναίων*, αρ. φύλλου 175 (Απρίλιος – Μάιος - Ιούνιος 2011), σ. 10.
8. «Η Αγγελική των Σαρακατσάνων», *Ηχώ των Σαρακατσαναίων*, αρ. φύλλου 176 (Ιούλιος – Αύγουστος - Σεπτέμβριος 2011), σ. 6.
9. «Η συμβολή της Ιωάννας Παπαντωνίου στη δημιουργία και στην εξέλιξη του Μουσείου Ιστορίας της Ελληνικής Ενδυμασίας», *Αφιέρωμα 100 χρόνια Λύκειον των Ελληνίδων, Γ' ανάβλεμμα* 23 (Οκτώβριος 2011), σ.16-19.
10. «Μια αστή στα σαρακατσάνικα κονάκια», *Σαρακατσάνικη Γραφή*, αρ. φύλλου 1 (Μάιος – Ιούνιος – Ιούλιος – Αύγουστος 2012), σ. 6.

Ε. ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ

1. «Ν. Ι. Λυμπέρης, *Άμπελος Σάμου, Ιστορία – Λαογραφία*. Έκδοση Συλλόγου των Απανταχού Αμπελιωτών, Αθήνα 1993», *Σαμιακές Μελέτες* 8 (2007-2008), σ.806-808.

10. ΜΕΛΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

- **Ιδρυτικό μέλος και Αντιπρόεδρος** του ΔΣ της Ελληνικής Εταιρείας της Ενδυμασιολογίας
- Τακτικό μέλος της Ελληνικής Λαογραφικής Εταιρείας
- Τακτικό μέλος του Ελληνικού Τμήματος του Διεθνούς Συμβουλίου Μουσείων (ICOM)
- Τακτικό μέλος της Διεθνούς Επιτροπής Ενδύματος (ICC, ICOM Costume Committee)

ΛΟΙΠΑ ΠΡΟΣΟΝΤΑ	ΑΓΓΛΙΚΑ / ΓΑΛΛΙΚΑ
ΞΕΝΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ	
ΓΝΩΣΗ ΚΑΙ ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ Η/Υ	Computer software: MS-Word / MS-Access /Excell

Nadia Macha-Bizoumi, PhD, read History and Archaeology at Ioannina University and was awarded a doctorate in Folklore Studies at the Department of History and Ethnology, Democritus University of Thrace, Greece (2011). In 2006 she completed a course in Museum Science at the Hellenic American Educational Foundation. She has taken part in research projects related to the recording, documenting and digitizing of museum-type costume collections and acted as a costume consultant/contributor for many exhibitions in Greece. In 2008 she collaborated with the Piraeus Bank Group Cultural Foundation as scientific supervisor of the “Silks of Soufli” section at the Soufli Silk Museum. In her research she focuses on tracing the historicity of traditional popular culture. She has published articles in learned journals, multi-author volumes and has attended international conferences and symposia on costume-related themes. She is a founder member and vice chairwoman of the Hellenic Costume Society, and a member of the International Council of Museums (ICOM GR), of the ICOM Costume Committee (ICC), and of the Greek Folklore Society.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

I. ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΜΕΛΕΤΕΣ

1. “ΩΡΑΙΑΙ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ”, Φορεσιές 1860, Συλλογές 4, Ε.Λ.Ι.Α./εκδ. Καστανιώτη, Αθήνα 1995, σελ. 111 - σε συνεργασία με τον Άλκη Ράφτη.

Περίληψη: Στο βιβλίο αυτό παρουσιάζονται και τεκμηριώνονται 49 φωτογραφίες με γυναικείες, ανδρικές, παιδικές ελληνικές τοπικές ενδυμασίες και με στρατιωτικές στολές. Οι φωτογραφίες ανήκουν στη συλλογή του Ε.Λ.Ι.Α. και εντάσσονται στην κατηγορία των carte de visite. Με βάση αυτό το υλικό, στο σύντομο εισαγωγικό κείμενο επισημαίνονται οι επιφυλάξεις που πρέπει να έχουν οι ερευνητές στη χρήση της φωτογραφίας ως ιστορικής μαρτυρίας στην ενδυματολογική έρευνα και τα ενδεχόμενα προβλήματα, που μπορεί να δημιουργήσει η άκριτη μελέτη της στην εξαγωγή συμπερασμάτων.

Αναφορές : Νάνσυ Χαρμαντά, «Η γυναικεία φορεσιά της Σαλαμίνας στις αρχές του 20ού αιώνα», *Ενδυματολογικά* 1 (2000), σ. 190. Παρασκευή Μπαζεβανάκη, *Η ιστορία του γυναικείου αστικού καπέλου στην Αθήνα, από το 1950 και εξής με βάση τις μαρτυρίες των κατασκευαστών*, Μεταπτυχιακή Εργασία, Τμήμα Οικιακής Οικολογίας, Π.Μ.Σ. «ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ», κατεύθυνση «ΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ», Αθήνα 2011, σ. 49.

2. Η Ιματιοθήκη – 1, Η διαχείριση της Ιματιοθήκης. Τα βασικά, Λύκειον των Ελληνίδων, Αθήνα 2005, σ.24.

Περίληψη : Αυτό το μικρό τεύχος είναι ένας εύχρηστος οδηγός για τον τρόπο διαχείρισης μιας μουσειακής ιματιοθήκης. Ξεκινά με το πώς γίνεται η καταγραφή και η οργάνωση μιας ενδυματολογικής συλλογής, συνεχίζει με τα «πρέπει» και τα «δεν πρέπει» της αποθήκευσης των αντικειμένων, και καταλήγει στον τρόπο της συντήρησής τους. Στο τέλος παρατίθεται βιβλιογραφικός κατάλογος σχετικός με το θέμα της αποθήκευσης των μουσειακών αντικειμένων.

3. Κεντητά και υφαντά. Από τις συλλογές του Τελλογλείου Ιδρύματος, Τελλόγλειο Ίδρυμα Τεχνών Α.Π.Θ., Θεσσαλονίκη 2009.

Περίληψη: Στο βιβλίο αυτό μελετώνται και τεκμηριώνονται 154 υφαντά και κεντητά κομμάτια, που ανήκουν σήμερα στη συλλογή του Τελλογλείου Ιδρύματος. Πρόκειται για κομμάτια αποσπασμένα από γυναικείες και ανδρικές ελληνικές τοπικές ενδυμασίες, κομμάτια μιας ευρύτερης συλλογής που άρχισε να συγκροτείται στη δεκαετία του 1950 από τους Νέστορα και Αλίκη Τέλλογλου. Η μελέτη έδειξε ότι το συγκεκριμένο υλικό σχετίζεται πιθανότερα με την Αγγελική Χατζημιχάλη και το διδακτικό υλικό που χρησιμοποιούσε στην Οικοκυρική, Βιοτεχνική, Επαγγελματική Σχολή της, «Το Ελληνικό Σπίτι».

4. Η σουφλιώτικη φορεσιά, Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς, Αθήνα 2010, σελ. 70.

Περίληψη: Το βιβλίο λειτουργεί ως κατάλογος της ενότητας «Τα μεταξωτά του Σουφλίου» στην έκθεση του Μουσείου Μετάξης στο Σουφλί. Αποτελείται από δύο μέρη: Στο πρώτο μέρος γίνεται η σύνδεση της τοπικής ενδυμασίας με το περιβάλλον το οποίο τη «γέννησε». Το Σουφλί, ονομαστό κέντρο παραγωγής και μεταποίησης μεταξιού, αποτελεί σημείο αναφοράς στην ιστορία της ελληνικής σηροτροφικής βιομηχανίας. Το μετάξι, μόνο του ή σε συνδυασμό με άλλου είδους ίνες, αποτέλεσε τη βασική ύλη που καθόρισε την ντόπια παραγωγή υφαντών υφασμάτων. Τα υφάσματα αυτά χρησιμοποιήθηκαν για την κατασκευή βασικών κομματιών τόσο της γυναικείας όσο και της ανδρικής ενδυμασίας. Σε αυτά τα υφαντά οικιακής παραγωγής διακρίνονται μορφές και σχήματα που χαρακτηρίζουν την ιδιοπροσωπία της τοπικής υφαντικής τέχνης, όπως αυτή διαμορφώθηκε με βάση την πρώτη ύλη, την τεχνική, το χρώμα και τα διακοσμητικά θέματα που κατά προτίμηση χρησιμοποιούσαν οι ντόπιες υφάντρες.

Επιπλέον, καταγράφεται η εξελικτική πορεία της γυναικείας ενδυμασίας, η οποία στο πέρασμα των χρόνων φαίνεται να διατηρεί τη μορφή και το σχήμα της, προσαρμόζοντας παράλληλα ευρωπαϊκές αισθητικές αντιλήψεις στην τοπική αισθητική, με τη χρήση υφασμάτων ξενικής προέλευσης. Στη συνέχεια καταγράφονται τα μορφολογικά χαρακτηριστικά της γυναικείας και ανδρικής ενδυμασίας.

Στο δεύτερο μέρος μελετώνται και τεκμηριώνονται συνολικά 33 αντικείμενα της μουσειακής ενδυματολογικής συλλογής, ενδύματα και κοσμήματα της τοπικής γυναικείας και ανδρικής ενδυμασίας. Στο τέλος, παρατίθεται πλήρης βιβλιογραφικός κατάλογος σχετικός με το αντικείμενο της μελέτης.

Αναφορές : **Αλεξάντρα Τράντα**, *Ελάτε να υφάνουμε!*, Μουσείο Μετάξης, Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς, σ.10. **Xenia Politou**, «Dress Collections in Greece. An attempt to survey the existing dress collection landscape with a view to establishing a Costume Culture Museum in Greece», *Ενδυματολογικά* 4(2012), σ. 17.

5. Τα πτυχωτά “φουστάνια” της Χίου (16^{ος} αι.-αρχές 20ού). Πολυτυπία και παραλλαγές. Συμβολή στη μελέτη της ιστορικότητας των ενδυματολογικών συστημάτων του Αιγαίου, [διδακτορική διατριβή, Κομοτηνή 2011].

Περίληψη: Το θέμα της παρούσας διδακτορικής διατριβής είναι η εξέταση του ενδυματολογικού συστήματος ενός νησιωτικού τόπου, της Χίου, σε μια μακρά χρονική διάρκεια, από τον 16^ο αιώνα ως τις αρχές του 20ού, καθώς αυτό το σύστημα εκφράστηκε με μια ενδιαφέρουσα πολυτυπία και παραλλαγές που σπάνια συναντάται στον ίδιο τόπο, αντικαθρέφτιμα των ιδιαίτερων ιστορικών, οικονομικών και κοινωνικών γεγονότων, που οι συγκυρίες προκάλεσαν, υπό την ισχυρή παρουσία δύο συγκρουόμενων κόσμων, Δύσης και Ανατολής.

Κυρίαρχη θέση σ’ αυτό το τοπικό ενδυματολογικό σύστημα κατέχουν τα κοντά λευκά πτυχωτά “φουστάνια” των Μαστιχοχώρων της Χίου, τα οποία παραπέμπουν σε ενδυματολογικά πρότυπα του 16^{ου} και του 17^{ου} αιώνα, με σαφείς τις επιρροές της ιταλικής αναγέννησης. Η μορφολογία τους συνεισφέρει στην ανασύνθεση των λευκών πτυχωτών φουσττανιών της ευρύτερης πολιτισμικής περιφέρειας του αιγαιακού χώρου, όπου και εντάσσονται, και όπου υλικά και σχέδια ταξιδεύουν, ενσωματώνονται, αφομοιώνονται και αναπλάθονται σε νέες μορφές, με ισχυρό τον τοπικό χαρακτήρα, που εκφράστηκε εν τέλει με την χαρακτηριστική ενδυματολογική ιδιοπροσωπία κάθε νησιού. Στο Πρώτο μέρος επιχειρείται μια συγκριτική μελέτη των πτυχωτών φουσττανιών του ευρύτερου αιγαιακού χώρου (16^{ος} αι. – 19^{ος} αι.), με σκοπό α) την καταγραφή της τυπολογίας τους, β) την ανάδειξη των πιθανών επιρροών από την επαφή των αιγαιακών

νησιωτικών κοινοτήτων με άλλους πολιτισμούς, γ) την ταξινόμηση των υλικών με βάση τα οποία αναπτύχθηκε το ενδυματολογικό μοντέλο των πτυχωτών φουστανιών, δ) την παρακολούθηση της πορείας που ακολούθησε η εξάπλωσή τους στο πέρασμα των χρόνων και ε) τη μελέτη των κοινωνικών και αισθητικών παραμέτρων αυτής της ιδιαίτερης επεξεργασίας του υφάσματος (*πλισάρισμα*), και της ένταξής τους τόσο στο ευρύτερο αιγαιακό ενδυματολογικό σύστημα, όσο και στο χιακό.

Στο Δεύτερο μέρος εντοπίζονται και αναλύονται οι ιστορικοί, κοινωνικοί και οικονομικοί παράγοντες, που συνέβαλαν στη διαμόρφωση της πολυτυπίας και των παραλλαγών που καταγράφονται στο χιακό ενδυματολογικό σύστημα, από τον 16^ο αιώνα έως και τις αρχές του 20ού. Στην πρώτη ενότητα αυτού του μέρους προσδιορίζονται οι δύο βασικές ιστορικές περιόδους, της γενουατικής και της οθωμανικής κατάκτησης, που καθόρισαν την πορεία του τόπου, και αναζητάται το αντικαθρέφτισμά τους στη διαμόρφωση της τοπικής ενδυματολογικής συμπεριφοράς. Παράλληλα με τους προαναφερθέντες παράγοντες, μελετάται και η επίδραση που άσκησε η διαμόρφωση των τριών οικιστικών ενοτήτων του νησιού, Χώρα – Νοτιόχωρα – Βορειόχωρα, με σημαντικά σημεία διαφοροποίησης μεταξύ τους, στη δημιουργία της πολυτυπίας και των πολυάριθμων παραλλαγών στο τοπικό ενδυματολογικό μοντέλο. Τέλος, διερευνάται μέσα από τα περιηγητικά κείμενα του παρελθόντος και τις προφορικές μαρτυρίες των γυναικών της Χίου του παρόντος, τα επίπεδα της δράσης τους στην τοπική κοινωνία σε σχέση με το άλλο φύλο και της επίδρασής τους στη διαμόρφωση του χιακού πολιτισμού στο σύνολό του. Όπως είναι εύλογο η μελέτη της χιακής γυναικείας φορεσιάς συναρτήθηκε αναπόφευκτα με την εργασία και με τη θέση της γυναίκας στη Χίο, καθώς η Χιώτισσα είχε ένα δυναμικό ρόλο σε όλα τα επίπεδα της οικογενειακής, της κοινωνικής και της τοπικής πολιτισμικής ζωής στο σύνολό της. Ασχολήθηκε ενεργά με τη σηροτροφία, με τη μεταξουργία, το «κέντημα» του μαστιχιού, την παραγωγή μεταξωτών, βαμβακερών, μάλλινων προϊόντων και εργοχείρων, των οποίων η πώληση της απέφερε οικονομική αυτάρκεια. Η οικονομική αυτάρκεια μαζί με τη συνεισφορά της στην οικονομία του νησιού, της αναγνώρισαν και κάποιο δικαίωμα ισοτιμίας σε σχέση με το άλλο φύλο στην τοπική κοινωνία.

Στο Τρίτο μέρος της διατριβής εξετάζονται η πολυτυπία και οι παραλλαγές, που καταγράφονται στο γυναικείο χιακό ενδυματολογικό σύστημα από τον 16^ο αιώνα έως και τις αρχές του 20ού. Παρακολουθείται η διαφοροποίηση που παρατηρείται στη διαμόρφωση του μοντέλου των Μαστιχοχωρίων (Νοτιόχωρα) με βάση το πτυχωτό

«φουστάνι», και του μοντέλου των Βορειόχωρων, με βάση ένα απλό ποδήρες ένδυμα συνδυασμένο με αμάνικο ή μανικωτό πανωφόρι. Επισημαίνονται οι επιδράσεις που άσκησαν στη διαμόρφωση των τύπων της φορεσιάς των Μαστιχοχώρων, οι διατάξεις για την πολυτέλεια («luxury laws» ή «sumptuary laws»), που περιέχονται στο Συνοδικό έγγραφο (17^{ης} Ιανουρίου 1844) και στο Ψήφισμα των Πυργίων (25^{ης} Μαρτίου 1881), που αναφέρθηκαν παραπάνω.

Στη δεύτερη ενότητα, μελετώνται η γυναικεία αστική και αγροτική ενδυμασία από τον 19^ο αιώνα έως και τις αρχές του 20ού, με στόχο τη σύγκριση των αέρινων πολυτελών πτυχωτών φουστανιών της χιακής αστικής τάξης με τα χοντρά πτυχωτά «φουστάνια», με τις διευθετημένες πτυχώσεις, αγροτικού τύπου της ίδιας περιόδου. Στη συνέχεια, μελετώνται αναλυτικά η πολυτυπία και οι παραλλαγές των γυναικείων συνόλων των Μαστιχοχώρων (Νοτιόχωρα) και των Βορειόχωρων και την εξέλιξή τους στο χρόνο. Γίνεται η κατηγοριοποίηση της αγροτικής φορεσιάς των Μαστιχοχώρων σε τρεις τύπους, με βάση την παρουσία ή την απουσία του κοντού λευκού πτυχωτού «φουστανιού». Στον ενδυματολογικό τύπο Α, κατατάσσεται το σύνολο με την *πριστίδα* του Πυργιού, στον τύπο Β, το σύνολο με το *φουστάνι με το γάγιωμα* της Καλαμωτής και στον τύπο Γ, το σύνολο με *χασεδένια* πτυχωτή φούστα και αμάνικο ζακέτο, το *φουστάνι* ή *κοντό* ή *καμιζόρι*. Αναλύονται τα τεχνικά χαρακτηριστικά και των τριών τύπων. Εντοπίζονται παραλλαγές στον ένα μόνο τύπο από τους τρεις. Ιδιαίτερο βάρος δίνεται στα κύρια μορφολογικά στοιχεία των ενδυμάτων, που συνθέτουν τους τύπους αυτούς, ανά χωριό, και στη διεξοδική παρουσιάσή τους. Τέλος, δίνεται και η σχηματική ανάλυση της σημειολογικής λειτουργίας τους, με σκοπό την ανάδειξη της λειτουργίας του ενδύματος ως κώδικα επικοινωνίας.

Ακολουθεί η κατηγοριοποίηση της γυναικείας φορεσιάς των Βορειόχωρων σε τρεις τύπους επίσης (τύπος Α, Β, Γ). Εντοπίζονται οι παραλλαγές στους δύο από τους τρεις, και επισημαίνεται η απλότητα στη σύνθεσή τους. Στον πρώτο τύπο, παρατηρείται η έμμεση επιρροή από τη γυναικεία φορεσιά των Μαστιχοχώρων, με την παρουσία κοινών εξαρτημάτων (*στηθόπανα*, *γελέκο*). Απ' αυτά, το *γελέκο* δεν φέρει τη χαρακτηριστική πτύχωση, που συναντάται στα αντίστοιχα των Μαστιχοχώρων και είναι σαφώς κατασκευασμένο σε πιο απλή γραμμή. Το πτυχωτό «φουστάνι» απουσιάζει, και στη θέση του υπάρχει ένα μανικωτό ποδήρες ένδυμα με μια *μπλέτα* (πιέτα), λίγο πιο πάνω από τον ποδόγυρο. Στον δεύτερο τύπο, το λιτό σύνολο συνθέτουν τρία πουκάμισα φορεμένα μαζί

το ένα πάνω από το άλλο (κατασάρκι, ενδιάμεσο ποδήρες πουκάμισο, και κοντό εξωτερικό) συνδυασμένα με μάλλινα μανικωτά ή αμάνικα βαμβακερά ζακέτα. Τέλος, επισημαίνεται η άμεση και ιστορικά αιτιολογημένη επίδραση του δυτικού συρμού στη διαμόρφωση του τρίτου και νεότερου ενδυματολογικού τύπου, με βάση το σύνολο φούστα – σάκος.

Συμπερασματικά, η διατριβή αυτή ασχολείται με την εξέταση της πολυτυπίας και των πολυάριθμων παραλλαγών, που καταγράφονται στο ενδυματολογικό σύστημα μιας μικρής νησιωτικής κοινότητας. Μελετήθηκε το παράδειγμα της γυναικείας χιακής φορεσιάς, σε μια μακρά χρονική διάρκεια, από τον 16^ο αιώνα έως τις αρχές του 20ού. Ανιχνεύθηκαν οι ιστορικοί, οικονομικοί, κοινωνικοί και γεωγραφικοί παράγοντες, που οδήγησαν στη διαμόρφωσή τους. Με κύριο οδηγό, τα λευκά κοντά πτυχωτά “φουστάνια” των Μαστιχοχώρων της Χίου, σε όλους τους τύπους και σε όλες τις παραλλαγές τους, επιχειρήθηκε για πρώτη φορά η κατηγοριοποίηση της γυναικείας χιακής ενδυμασίας αγροτικού τύπου, όπως εν τέλει αποκρυσταλλώθηκε τον 19^ο αιώνα, και αναδείχτηκε η ιστορικά αιτιολογημένη επιρροή, που δέχτηκε από τα ενδυματολογικά πρότυπα του 16^{ου} και 17^{ου} αιώνα, με σαφή σε αυτά τα σημάδια της ιταλικής αναγέννησης. Η συγκεκριμένη διατριβή αποτελεί συμβολή στη μελέτη της ιστορικότητας των ενδυματολογικών συστημάτων του ευρύτερου αιγαιακού χώρου, όπου καταγράφεται η παρουσία πτυχωτών φουστανιών.

Αναφορές : Έλια Πετρίδου, «Ενδυμα και υλικός πολιτισμός. Από τη σημειολογία στη δράση» στο συλλογικό τόμο *Υλικός πολιτισμός. Η ανθρωπολογία στη χώρα των πραγμάτων* (επιμ. Ελεάνα Γιαλούρη), εκδ. Αλεξάνδρεια, Αθήνα 2012, σ. 357-6, σημ.5.

6. Αγγειοπλαστική τέχνη και παράδοση στη Σάμο. Η μαρτυρία της συλλογής του Μιχάλη Στ. Σταυρινού, Αθήνα 2012, σελ. 80 - σε συνεργασία με τον καθηγητή Μ. Γ. Βαρβούνη.

Περίληψη: Στο βιβλίο αυτό, σε συνεργασία με τον καθηγητή Μανόλη Βαρβούνη, τίθεται επί τάπητος το μεγάλο ζήτημα της παρουσίασης, καταλογογράφησης και επιστημονικής αξιοποίησης των ιδιωτικών αρχείων και συλλογών της Σάμου. Περιλαμβάνει τόσο το ιστορικό, λαογραφικό και εθνογραφικό πλαίσιο της κατασκευής

και χρήσης των κεραμικών αντικειμένων της συλλογής Μιχάλη Σταυρινού, όσο και συγκριτικές παρατηρήσεις με βάση ανάλογο υλικό άλλων συλλογών και την υπάρχουσα βιβλιογραφία. Τη συλλογή συνθέτουν 324 κεραμικά σκεύη, κυρίως διακοσμητικά και λιγότερο χρηστικά, με το μεγαλύτερο ποσοστό τους να εντοπίζεται χρονικά στον 20ό αιώνα, χωρίς όμως να λείπουν λίγα, αλλά εξαιρετικά κεραμουργήματα, τα οποία εντοπίζονται στο δεύτερο μισό του 18^{ου} αιώνα και στον 19^ο αιώνα.

Η μελέτη των κεραμουργημάτων της συλλογής Σταυρινού, στοιχειοθετεί και οριοθετεί το πλαίσιο στο οποίο το σαμιακό κεραμικό υλικό αναπτύχθηκε, διαμορφώθηκε και μετεξελίχθηκε μέσα από τη μακρόχρονη συμβίωσή του με κεραμικό υλικό ποικίλης προέλευσης (ευρωπαϊκής και μικρασιατικής).

Το βιβλίο αυτό αποτελεί συμβολή τόσο στη μελέτη της σαμιακής και της αιγαιοπελαγίτικης λαογραφίας, στον τομέα της λαϊκής τέχνης, όσο και στην ανάδειξη του περιεχομένου και της αξίας των ιδιωτικών συλλογών της Σάμου, ανάμεσα στις οποίες ξεχωρίζει η συλλογή του Μιχάλη Σταυρινού, η αξιοποίηση, προβολή και μελέτη της οποίας, στις ποικίλες κατηγορίες αντικειμένων που περιλαμβάνει και διασώζει, αποτελεί μία από τις προτεραιότητες των σαμιακών σπουδών.

Αναφορές : **N. X. Αλιπράντης**, *Παριανά* 33 (127) (Οκτ-Δεκ. 2012): 584-585, *Σαμιακό Βήμα* 26/11/2012, **Κώστας Σαχινίδης**, *Χοροστάσι* 42 (Ιανουάριος-Φεβρουάριος-Μάρτιος 2013): 29, **Στέφανος Καράμπελας**, *Δελτίο Σαμιακών Σπουδών* 2 (2013-2014): 232-233.

II. ΜΕΛΕΤΕΣ ΣΕ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ, ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ

7. Κεντητικής έργα. Από την ενδυματολογική συλλογή του Λυκείου των Ελληνίδων, Ημερολόγιο Λυκείου των Ελληνίδων, Αθήνα 2003 [χωρίς σελιδαρίθμηση] (το ίδιο άρθρο και στα αγγλικά, βλ. τον αρ. 8).

Περίληψη : Στην εργασία αυτή μελετώνται και τεκμηριώνονται 53 ενδύματα της γυναικείας ελληνικής τοπικής ενδυμασίας από την ενδυματολογική συλλογή του Λυκείου των Ελληνίδων, όπως πουκάμισα, φουστάνια, ποδιές, επενδύτες, ζώνες και καλύμματα κεφαλής, στολισμένα με κεντήματα τόσο της οικιακής απασχόλησης όσο και της εργαστηριακής τέχνης. Τα κεντήματα αυτά κατατάσσονται ανάλογα με την τεχνική της κατασκευής τους σε ξομπλιαστά, σε γραφτά και σε χυτά. Γίνεται λεπτομερής καταγραφή του τρόπου διακόσμησής τους και ανάλυση των διακοσμητικών μοτίβων τους. Πέρα από τη μορφολογική τους ανάλυση, το ενδιαφέρον εστιάζεται και στη λειτουργία τους ως δείκτες πολιτισμικών εκφράσεων και ως κώδικες πληροφόρησης τόσο για την κοινωνική και φυσική ηλικία του χρήστη τους όσο και για τη θέση του (χρήστη) μέσα σε μια ιστορικά προσδιορισμένη τοπική κοινωνία.

8. The Embroiderer's Art in the Costume Collection of the Lyceum Club of Greek Women, Lyceum Club of Greek Women, Athens 2003.

Περίληψη: The embroideries with which we are dealing belong to the category of costume embroideries, with the presentation of a number of representative samples selected from the rich collection of the Museum of the History of the Greek Costume of the Lyceum Club of Greek Women (Lykeion ton Hellinidon). Our interest is focused mainly on the woman's costume, for the following three principal reasons: a) the variety of its form and the elaborate and lavish ornamentation which characterises its accessories, qualities lacking in the generally simpler man's costume, b) the fact that the sewing and embroidering of the woman's costume is, in great part, a household occupation and c) the position that one of the functions of the costume is to act as a sort of code. In accordance with this position we may accept as a fact that, through the medium of the material of

which it is fashioned and the manner in which it is decorated, important information is conveyed and transmitted concerning the age and condition of the wearer (single, affianced, married etc.), her social standing in the traditional rural community, as well as information regarding the identity of the latter.

Αναφορές : Xenia Politou, «Dress Collections in Greece. An attempt to survey the existing dress collection landscape with a view to establishing a Costume Culture Museum in Greece», *Ενδυματολογικά* 4 (2012), σ. 17.

9. «Μουσείο Ιστορίας της Ελληνικής Ενδυμασίας. Το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον του», *Εθνογραφικά* 12-13 (2003), σ. 177-188.

Περίληψη : Στο άρθρο αυτό παρουσιάζεται η συγκρότηση της ενδυματολογικής συλλογής του Λυκείου των Ελληνίδων και ο τρόπος διαχείρισής της από το 1911 έως και το 2003. Η συλλογή αυτή από το 1988 φυλάσσεται στο Μουσείο Ιστορίας της Ελληνικής Ενδυμασίας και γνωστοποιείται στο κοινό μέσω περιοδικών εκθέσεων.

Επιπλέον, παρουσιάζονται μια σειρά από προτάσεις για τον εκσυγχρονισμό του Μουσείου, που αφορούν κυρίως την κάλυψη των κτιριολογικών αναγκών στέγασης και έκθεσης της πλούσιας συλλογής του, αλλά και τον επαναπροσδιορισμό της επικοινωνιακής πολιτικής του.

10. Το φωτογραφικό αρχείο του Αιμίλιου Λέστερ. Μία «φωτογραφική» ερμηνευτική προσέγγιση στον τρόπο συγκρότησης της ματιοθήκης του Λυκείου των Ελληνίδων στα πρώτα χρόνια της λειτουργίας του, *Ημερολόγιο Λυκείου των Ελληνίδων, Αθήνα 2004.* (Το ίδιο άρθρο και στα αγγλικά, βλ. τον αρ. 11)

Περίληψη : Στην εργασία αυτή μελετώνται 30 παλαιές φωτογραφίες με Αθηναίες κυρίες του Λυκείου των Ελληνίδων ντυμένες με ελληνικές τοπικές ενδυμασίες. Οι φωτογραφίες έχουν τραβηχτεί σε αθηναϊκό στούντιο του μεσοπολέμου. Αν και είναι ανυπόγραφες και τα αρνητικά τους δεν βρίσκονται στο φωτογραφικό αρχείο του Λυκείου των Ελληνίδων, η έρευνα στα φωτογραφικά αρχεία του Μουσείου Μπενάκη και του Ιστορικού Εθνολογικού Μουσείου έδειξε ότι υπάρχουν ανάλογες σειρές με τις ίδιες φωτογραφίες με

την υπογραφή του φωτογράφου Αιμίλιου Λέστερ.

Η μελέτη του συγκεκριμένου φωτογραφικού υλικού οδήγησε στη διατύπωση συμπερασμάτων τόσο για τον τρόπο συγκρότησης της ματιοθήκης του Λυκείου των Ελληνίδων στις αρχές του 20ού αιώνα όσο και για τον τρόπο ένδυσης των λεγόμενων *εθνικών ενδυμασιών* που αποτελούσαν την τότε συλλογή του.

Αναφορές : Ευδοκία Ολυμπίου, «Αναζητήσεις και προσανατολισμοί της εθνικής ιδεολογίας : η πρώτη εικοσαετία της επιστήμης της Λαογραφίας και η δημιουργία του Λυκείου των Ελληνίδων», *Το Λύκειον των Ελληνίδων. 100 Χρόνια*, Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς, Αθήνα 2010, σ. 362, σημ.94.

11. *The Photographic Archive of Emile Lester: A “photographic” interpretative approach to the manner in which the Costume Collection of the Lyceum Club of Greek Women was formed during the first years of the Club’s existence, Lyceum Club of Greek Women, Athens.*

Περίληψη : The Lyceum Greek Women (Lykeion ton Hellinidon) possesses a series of 30 old photographs representing Greek society ladies dressed in regional costumes, which have been taken at some Athenian studio during the period between the two World Wars. The fact, however, that photographs of the same series have been located in the archives of the Benaki Museum and the Historical and Ethnological Museum of Greece, under the indication «photo Lester, beginning of the 20th century», leads us to surmise that they are the work of the same photographer.

In the first place, the photographs allowed us to reconstitute the specific historical period (beginning of the 20th century) in which the archive is chronologically situated; secondly, to examine «photographically» and interpret the manner in which the costume collection of the Lyceum Club of Greek Women was formed during the first decades of the Lyceum Club’s existence; and thirdly to make a comparative study of the course of the regional Greek folk costume. The course is one that carries us all the way from the aesthetic attitude of the 19th and early 20th century to the viewing of dress as a representative element of the material culture of a specific, historically determined society, that of the pre-industrial age.

Αναφορές : Xenia Politou, «Dress Collections in Greece. An attempt to survey the existing dress

collection landscape with a view to establishing a Costume Culture Museum in Greece», *Ενδυματολογικά* 4 (2012), σ. 17.

12. «Η γυναικεία φορεσιά της Σάμου. Ο μονόλογος της νεωτερικότητας στην αμφίεση μιας νησιωτικής κοινότητας (τέλη 19^{ου} – αρχές 20ού αι.)», *Σαμιακές Μελέτες* 7 (2006), σ. 609-682.

Περίληψη : Στο άρθρο αυτό μελετάται ο νεότερος τύπος της γυναικείας σαμιακής ενδυμασίας (τέλη 19ου αιώνα – αρχές 20ού) και επισημαίνεται ότι η διαμόρφωσή του δεν βασίστηκε σε έναν ανοιχτό διάλογο του τοπικού με το ευρωπαϊκό τρόπο αμφίεσης, όπως θα περίμενε κανείς, αλλά σε έναν κυρίαρχο μονόλογο από την πλευρά του ευρωπαϊκού. Το νεότερο σαμιακό ενδυματολογικό μοντέλο αναπτύχθηκε με βάση την παραλλαγή του φουστανιού τύπου “Αμαλίας” και του συνόλου *φούστα-σάκκος*, με σαφείς επιδράσεις από το δυτικό ευρωπαϊκό συρμό.

Η έρευνα στηρίχτηκε στο διαχρονικό και συγχρονικό-συγκριτικό τρόπο μελέτης με στόχο από τη μια να παρακολουθηθεί στο πέρασμα των χρόνων η εξελικτική πορεία του τοπικού ενδυματολογικού μοντέλου, και από την άλλη να αναδειχθεί η ιστορικά αιτιολογημένη ταύτιση με τον αστικό τρόπο αμφίεσης. Για τον λόγο αυτό διασταυρώθηκαν και διευκρινίστηκαν παλαιότερες αποσπασματικές αναφορές, σχετικές με το αντικείμενο της εργασίας, και κυρίως έγινε μια πρώτη ολοκληρωμένη προσπάθεια μελέτης της τοπικής ενδυμασίας με τον εντοπισμό, την καταγραφή και τη μελέτη αντίστοιχων συνόλων αλλά και μεμονωμένων κομματιών, σε μουσειακές συλλογές στη Σάμο, στην Αθήνα και στο Ναύπλιο. Παράλληλα, αξιοποιήθηκε το υλικό των χειρογράφων του Σπουδαστηρίου Λαογραφίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου των Αθηνών και του Κέντρου Ερεύνης της Ελληνικής Λαογραφίας, το αρχαιακό φωτογραφικό υλικό του Μουσείου Μπενάκη, του Πνευματικού Ιδρύματος Σάμου «Νικόλαος Δημητρίου», του Λυκείου των Ελληνίδων Σάμου και Σαμίων ιδιωτών.

Αναφορές : **Μανόλης Γ. Βαρβούνης**, «Νίτσα Αγαθού, *Η φορεσιά της Σαμιώτισσας που έφυγε... Απ’ τον αρχαίο ιωνικό χιτώνα στην παραδοσιακή φορεσιά*, Αθήνα 2010, εκδ. Υπερόριος, σ.47». **Ο ίδιος**, *Δελτίο Σαμιακών Σπουδών* 1 (2011-2012), Αθήνα 2011, σ.155-157. **Έλια Πετρίδου**, «Ενδυμα και υλικός πολιτισμός. Από τη σημειολογία στη δράση» στο συλλογικό τόμο *Υλικός πολιτισμός. Η ανθρωπολογία στη χώρα των πραγμάτων* (επιμ. Ελεάνα Γιαλούρη), εκδ. Αλεξάνδρεια, Αθήνα 2012, σ. 357 - 6, σημ.5.

13. «Φελόνιο διαμορφωμένο από στολιστικό κέντημα κρητικής κεντητικής τέχνης (18^{ος} αι.). Συμβολή στη μελέτη της ιστορικότητας των κεντητών υφασμάτων», στο Μ. Γ. Βαρβούνη και Παν. Τζουμέρκα (επ. επιμ.), *Αλεξανδρινός Αμητός. Αφιέρωμα στη μνήμη του Ι. Μ. Χατζηφώτη*, τόμ. Β΄, Αλεξάνδρεια 2009, σ. 249-283.

Περίληψη : Το ενδιαφέρον της μέχρι σήμερα έρευνας έχει επικεντρωθεί στη μελέτη των μεταξωτών και πολυτελών χρυσοκέντητων ιερατικών ενδυμάτων, ως εξαιρετικών δειγμάτων της βυζαντινής και μεταβυζαντινής τέχνης. Ωστόσο, διασώζεται και μια λιγότερο γνωστή κατηγορία εκκλησιαστικών ενδυμάτων, κατασκευασμένων από την μεταποίηση υφασμάτων με κοσμικό κέντημα, που κάποτε αποτελούσαν αντικείμενο για τον στολισμό του σπιτιού ή τμήμα μιας κοσμικής ενδυμασίας. Σε αυτά τα υφάσματα διασώζονται κεντητικά μοτίβα μιας συγκεκριμένης τοπικής κοινότητας και ιστορικής περιόδου. Ένα τέτοιο δείγμα ιερατικού αμφίου διαμορφωμένου από τη συρραφή κομματιών υφάσματος με κοσμικό κέντημα τοπικής κεντητικής τέχνης αποτελεί το φελόνιο της συλλογής του Λυκείου των Ελληνίδων (αρ. ευρ. 13618). Είναι κατασκευασμένο από μεταποίηση στολιστικού κεντήματος της Κρήτης (18^{ος} αιώνας), πιθανόν κλινοσκεπάσματος.

Το συγκεκριμένο ένδυμα αποτελεί ένα εξαιρετικό παράδειγμα μελέτης της «πολιτισμικής βιογραφίας των αντικειμένων» του υλικού πολιτισμού, των τρόπων δηλαδή με τους οποίους τα αντικείμενα λειτουργώντας ως ευέλικτες υπάρξεις και κινούμενα σε διαφορετικά κοινωνικά και πολιτισμικά πλαίσια στον κύκλο της ζωής τους, αποκτούν νέες σημασίες μέσα από διαδοχικές αναπλαισιώσεις.

Στόχος του άρθρου είναι να καταγράψει και να αναλύσει τους τρόπους με βάση τους οποίους ένα αντικείμενο – στην περίπτωσή μας ένα στολιστικό κέντημα- μεταβάλλεται όταν υιοθετείται, εντάσσεται και χρησιμοποιείται πολιτισμικά σε ένα άλλο κοινωνικό και πολιτισμικό πλαίσιο από εκείνο που προήλθε – στην περίπτωσή μας γίνεται ιερατικό ένδυμα-, και να προσεγγίσει το κέντημα ως μια «οπτική γλώσσα» (visual language) με ένα πλήρες λεξιλόγιο με βάση το χρώμα, την κοπή, την τεχνική, το θεματικό περιεχόμενο της διακόσμησης, σε άμεση σύνδεση με το πολιτισμικό περιβάλλον στο οποίο γεννήθηκε.

14. «“Ο βοσκός, η Σαρακατσάνα και η κάππα του βοσκού στην Ελληνική μόδα”. Η ελληνική τοπική φορεσιά στην πασαρέλα της μόδας (1960-1970). Το παράδειγμα του Λυκείου των Ελληνίδων», *Κατάλογος Έκθεσης «Ενδύεσθαι. Για ένα Μουσείο Πολιτισμού του Ενδύματος»*, Πελοποννησιακό Λαογραφικό Ίδρυμα 2010, σ. 99-107. (το ίδιο άρθρο και στα αγγλικά, βλ. τον αρ. 15).

Περίληψη : Στο άρθρο αυτό μελετάται το κίνημα της λεγόμενης “παραδοσιακής μόδας” που αναπτύχθηκε κατά τη δεκαετία του 1960, με μελέτη περίπτωσης (case study) το Λύκειο των Ελληνίδων και τον καθοριστικό ρόλο που έπαιξε στην ανάπτυξή της. Η νέα μόδα στηριγμένη στην εκ νέου ανακάλυψη της λαϊκής τέχνης γνωρίζει μεγάλη αποδοχή κυρίως από το ελληνικό κοινό, καθώς αποτελεί τον συμβολικό τρόπο έκφρασης της αστικής νοσταλγίας για το παρελθόν. Υφαντά φορέματα και πανωφόρια κατασκευασμένα πάνω στα πρότυπα των ελληνικών τοπικών ενδυμασιών παρελαύνουν στις επιδείξεις μόδας, που οργανώνονται σε μεγάλα ξενοδοχεία της ελληνικής πρωτεύουσας.

Επιπλέον, αναδεικνύονται οι λόγοι για τους οποίους η συγκεκριμένη μόδα δεν κατάφερε να έχει διάρκεια και περαιτέρω ανάπτυξη στις ευρωπαϊκές αγορές.

Αναφορές: Παρασκευή Μπαξεβανάκη, *Η ιστορία του γυναικείου αστικού καπέλου στην Αθήνα, από το 1950 και εξής με βάση τις μαρτυρίες των κατασκευαστών*, Μεταπτυχιακή Εργασία, Τμήμα Οικιακής Οικονομίας, Π.Μ.Σ. «ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ», κατεύθυνση «ΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ», Αθήνα 2011, σ. 24.

15. «“The shepard, The Sarakatsan woman and the sheperd’s cape in Greek fashion”. Greek local costume on the catwalk (1960-1970). The example of the Lykeion ton Hellinidon», in *Endyesthai (To Dress). Towards a Costume Culture Museum*, Peloponnesian Folklore Foundation 2010, σ. 99-107.

Περίληψη : The paper aims mainly at examining and analyzing the fashion movement inspired by tradition in the mid 1950s and even more in the 1960s, using the example of the Lykeion ton Hellinidon, as a case study. In this period, the new fashion was presented as a suggested means of re-creating the aesthetic codes of an idealized past and went down very well with the public, as it was a symbolic way of voicing the urban middle

class nostalgia for the past. Fashions shows were held in fashion houses and big hotels in the Greek capital, with well-known mannequins modeling new creations by top Greek couturiers and organizations concerned with tradition, such as the Lykeion ton Hellinidon. Through the good offices of the Ministry of Commerce and Industry and the Organization of Hellenic Handicrafts, these same creations were sent to international folk art exhibitions in Florence, Marseille, Brussels, Munich, Vienna, Cyprus and New York. The traditional fashion movement of the 1960s provided the means for the creation and promotion of what was for a time a vigorous fashion with a distinctive national identity. Unfortunately, the movement inspired by tradition did not lead to the further recognition and development of Greek fashion. One of the main reasons for this was the lack of expertise relating to the production and use of more advanced materials in making Greek fashion items.

Κρίσεις : *The Costume Society* 45 (2011), σ.129 [Alexandra Kim].

Αναφορές : Linda Welters, “Exhibition Review: Endyesthai (To Dress) Athens, March 23-May 23, 2010”, *Fashion Theory*, vol.16 Issue 1, March 2012, p.83. Tina Chaniadaki, «Urban Tradition: The Revival of the Greek Folk Art in Greece in the 1960s and Reuse of Traditional Textiles on New Clothes. A Preliminary Study», *In Between. Culture of Dress between the East and the West*, ICOM’S COSTUME COMMITTEE (Proceedings of the 64th Annual Conference September 25-30, 2011), Ethnographic Museum, Belgrade, Serbia, p. 237, 240-241.

16. «Η ματιοθήκη του Λυκείου των Ελληνίδων (1911-2000). Ιστορική προσέγγιση στον τρόπο συγκρότησης και διαχείρισης μιας ενδυματολογικής συλλογής», στο Έφ. Αβδελά (επ. επιμ.), *Το Λύκειον των Ελληνίδων. 100 χρόνια*, Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς, Αθήνα 2010, σ. 193-231.

Περίληψη : Η ενδυματολογική συλλογή του Λυκείου των Ελληνίδων, όπως και κάθε συλλογή, αποτελεί προϊόν μιας σκόπιμης και συστηματικής συγκέντρωσης ομοειδών αντικειμένων. Η παρούσα μελέτη επιχειρεί να ανιχνεύσει μέσα από την καταγραφή της ιστορικής διαδρομής της συγκρότησης της ενδυματολογικής συλλογής του Λυκείου, τους λόγους που οδήγησαν στη συγκεκριμένη συλλεκτική πρακτική και, παράλληλα, να τους ερμηνεύσει σε σχέση με την πολυπλοκότητα εκείνων των παραγόντων (ιδεολογικών, πολιτικών, κοινωνικοοικονομικών), που επηρέασαν καταλυτικά τον τρόπο συγκρότησης και διαχείρισής της στο πέρασμα των χρόνων.

Η έρευνα στηρίχτηκε α) στις συναφείς με το αντικείμενο της μελέτης μας γραπτές πηγές, όπως είναι οι Λογοδοσίες των τμημάτων του Λυκείου, τα *Δελτία*, τα προγράμματα των χορευτικών παραστάσεων, όπου αναφέρονται και τα ενδύματα, το Μητρώο Εισαγωγής των ενδυμασιών, η *Ιστορία του Λυκείου των Ελληνίδων*, β) στις προφορικές πηγές, γ) στο φωτογραφικό αρχείο του Λυκείου, και δ) στα ίδια τα αντικείμενα που απαρτίζουν τη συλλογή, όπως αυτά φυλάσσονται σήμερα στο Μουσείο Ιστορίας της Ελληνικής Ενδυμασίας του Λυκείου των Ελληνίδων.

17. «Έχει η Πρέβεζα τοπική φορεσιά;» Πρακτικά του Δεύτερου Διεθνούς Συμποσίου για την Ιστορία και τον Πολιτισμό της Πρέβεζας (16-20 Σεπτεμβρίου 2009), Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Δήμος Πρέβεζας, Ακτία Νικόπολις, Πρέβεζα 2010, σ. 399-421 - σε συνεργασία με την αναπληρώτρια καθηγήτρια **Μαρίνα Βρέλλη-Ζάχου.**

Περίληψη : Η εργασία αυτή επικεντρώνεται στη μελέτη του γυναικείου ενδυματολογικού μοντέλου της Πρέβεζας, κατά τον 18^{οαι} και 19^ο αιώνα, εποχές κατά τις οποίες οι τοπικές ενδυμασίες -σε ελληνικό και σε ευρύτερο ευρωπαϊκό επίπεδο- παγιώνουν την ιδιοπροσωπία τους, πριν προσλάβουν μουσειακό χαρακτήρα, και έχει διπλό σκοπό:

(α) τον εμπλουτισμό της ενδυματολογικής έρευνας, η οποία, μολονότι έχει ασχοληθεί με την ελληνική ενδοχώρα, δεν έχει ξεκαθαρίσει ακόμη το ενδυματολογικό τοπίο των παράλιων ελληνικών πόλεων, και (β) τη συμβολή στην επαναθεώρηση της αναπαράστασης των παραδοσιακών ενδυμασιών από τους κατά τόπους πολιτιστικούς φορείς, με την κατάθεση σοβαρών προβληματισμών που θέτει η περίπτωση της Πρέβεζας, αφού προηγήθηκε εξέταση και αξιολόγηση του ενδυματολογικού μοντέλου που χρησιμοποιήθηκε ως πρότυπο για την αναπαραγωγή της τοπικής φορεσιάς και ενδεδειγμένη έρευνα και μελέτη των μέχρι σήμερα γνωστών πηγών.

18. «Η ελληνική κεντητική τέχνη (β΄μισό 17^{οο} αι. – αρχές 20^{οο}): Μια απόπειρα “ανάγνωσης” των ιστοριών που αφηγούνται τα δημιουργήματά της», στο συλλογικό τόμο *Θεωρητικά της Λαογραφίας* (επιμ. **Μανόλη Γ. Βαρβούνη και Μανόλη Γ. Σέργη), **Ηρόδοτος, Αθήνα 2012.****

Περίληψη : Σκοπός του άρθρου είναι η ανάδειξη της εξαιρετικά ενδιαφέρουσας πολυσημίας της ελληνικής κεντητικής τέχνης, μέσα από μια σειρά αντιπροσωπευτικών παραδειγμάτων, σε μια μακρά χρονική διάρκεια από το δεύτερο μισό του 17^{ου} αιώνα έως και τις αρχές του 20ού.

Στα δείγματα της κεντητικής τέχνης της νησιωτικής και της ηπειρωτικής Ελλάδας (μέσα 17^{ου} αιώνα – αρχές 20ού αιώνα), που διασώζονται ως τις μέρες μας, το ενδιαφέρον του ερευνητή έλκει η διαπλοκή των πυκνών φυτικών συνθέσεων με ανθρώπινες μορφές, με γοργόνες, σταυρούς, καράβια, δικέφαλους αητούς, πουλιά και φίδια, σε συμβολισμούς των οποίων η αποκρυπτογράφηση δεν είναι πάντα εύκολη. Τα παραπάνω διακοσμητικά θέματα δουλεμένα με ζωηρόχρωμες κλωστές δεν απηχούν μόνο την αναπλασμένη βυζαντινή παράδοση με βάση ανατολικές και δυτικές επιρροές. Δεν αποτελούν μόνο δείκτες πολιτισμικών εκφράσεων, που διαμορφώθηκαν σε μια μακρά χρονική διάρκεια, ως αποτέλεσμα μιας διαλεκτικής σχέσης ανάμεσα σε πολιτισμούς. Αποτελούν και έκφραση των συναισθημάτων, που πάντα προκαλούσαν στην ανθρώπινη φύση μικρά και μεγάλα καθημερινά γεγονότα της ζωής, τα οποία στη συνέχεια αποτυπώθηκαν πάνω σε ένα κομμάτι υφάσματος από γυναικεία κυρίως χέρια.

Για αυτόν ακριβώς τον λόγο, η συνολική θεώρηση του νεοελληνικού κεντήματος δεν μπορεί να στηρίζεται μόνο στην προσέγγιση του κεντήματος με βάση τις οικονομικές - κοινωνικές – πολιτικές σημασίες του, αλλά και στη μελέτη της «ποιητικής» του διάστασης και της μορφολογικής, όπως και της συμβολικής του υπόστασης.

19. «Amalia Dress : The Invention of a New Costume Tradition in the Service of Greek National Identity», *Catwalk : The Journal of Fashion, Beauty and Style*, volume 1, no. 1, p. 65-90, Inter-Disciplinary Press, USA 2012.

Περίληψη : The arrival in Greece of Queen Amalia in 1837 is a turning point in Greek costume history. Amalia created a romantic part-Greek, part-Viennese costume, known as the Amalia Costume. As in all societies ruled by a monarchy, it was the court that set this attire in its surroundings. As has been noted by the social theorists Thorstein Veblen and Georg Simmel fashion often originates in the upper reaches of society and passes on to the middle class and from there to the lower social strata. On the one hand, a series of

‘Amalia-fied’ costumes prevailed at the expense of older costume forms in the nineteenth century Greece. On the other hand, folkloric elements were incorporated in the Amalia style, making it a typical example of how fashion moves ‘up’ from the masses and influences the upper class style.

Until now, researchers of the Greek costume have studied this type of dress from only one aspect, describing it as a romantic courtier costume, which served as the national female costume of the Greeks. An in-depth study of this costume indicates that it is a pre-constructed or better yet, an invented, according to the historian Eric Hobsbawm, ensemble, created in a specific moment in history during which there was widespread interest within Europe in the folk culture of newly created states. In Greece, the manufacturing of a romantic national costume, originating in the royal court, seems to have corresponded with the people’s need for the creation of a unifying symbol.

In this article, a dialectical approach to the Amalia Costume is attempted. Our method is based on analysis from a folklore point of view of the costume itself and analysis of its history/anthropology. Particular focus is placed on highlighting its symbolic nature, keeping under consideration that costumes, as all objects of material culture, serve as codes of message and meaning exchange and as indicators of cultural expressions and specific cultural meanings, according to the anthropologist Igor Kopytoff. The Amalia Costume functioned as a symbol of national identity, the making of which cannot be viewed out of the historic, economic, social and political circumstances of the nineteenth century.

Αναφορές : Έλια Πετρίδου, «Ενδυμα και υλικός πολιτισμός. Από τη σημειολογία στη δράση» στο συλλογικό τόμο *Υλικός πολιτισμός. Η ανθρωπολογία στη χώρα των πραγμάτων* (επιμ. Ελέανα Γιαλούρη), εκδ. Αλεξάνδρεια, Αθήνα 2012, σ. 365-6. Xenia Politou, «Transparence et dentelle dans la costume de cour de la reine Olga (1867-1913): deux éléments empruntés aux costumes régionaux grecs», στο *Dentelle, mode et transparence*, ICOM’S COSTUME COMITTE (Proceedings from the Annual Conference October 21-27, 2012), Musée du Costume et de la Dentelle, Bruxelles, p. 101.

20. «Η Αγγελική Χατζημιχάλη και η Σάμος μέσα από το ανέκδοτο προσωπικό αρχείο της», *Δελτίο Σαμακίων Σπουδών 2* (2013-2014), σ. 65-112.

Περίληψη : Στο συγκεκριμένο άρθρο, μέσα από τη μελέτη του αδημοσίετου προσωπικού αρχείου της Αγγελικής Χατζημιχάλη που φυλάσσεται επί παρακαταθήκη στο Μουσείο Μπενάκη, καταγράφονται για πρώτη φορά και αναδεικνύονται:

η έρευνά της για τον υλικό λαϊκό πολιτισμό του νησιού, και η προσπάθειά της για ανάδειξη της τοπικής λαϊκής τέχνης με την ίδρυση Επαγγελματικής Σχολής.

Στο αρχείο αυτό βρέθηκαν :

α) ένας φάκελος με την ένδειξη «ΣΑΜΟΣ», με περιεχόμενο δεκαπέντε χειρόγραφες σελίδες με πληροφορίες από επιτόπια έρευνα για τα είδη και τον τρόπο παραγωγής των σαμιάτικων υφαντών που προορίζονται για τον στολισμό του λαϊκού σπιτιού.

β) ένας φάκελος με δεκαοκτώ χειρόγραφες σελίδες με άρθρα, που αποτελούν το προσχέδιο του *Οργανισμού της Μαυρογενείου Επαγγελματικής Σχολής της Σάμου*.

Στο τέλος του άρθρου, σε Παράρτημα παρουσιάζονται τόσο οι χειρόγραφες σημειώσεις της Χατζημιχάλη για την υφαντική τέχνη στη Σάμο, όσο και οι χειρόγραφες σημειώσεις της για τον *Οργανισμό της Μαυρογενείου Επαγγελματικής Σχολής της Σάμου* συνοδευόμενες μάλιστα, από την τυπογραφική μεταγραφή τους.

21. «Φορεσιά Αμαλία: Το οπτικό σύμβολο της μετάβασης από το ανατολικό παρελθόν στη δυτική νεωτερικότητα», στον Κατάλογο της έκθεσης «*Patterns of Magnificence*», Λονδίνο (Hellenic Centre) 2014.

Περίληψη : Η βασίλισσα Αμαλία, με την έλευσή της στην Ελλάδα, θα προχωρήσει στην επινόηση ενός μορφολογικού τύπου γνωστού ως “φορεσιά Αμαλία” ή απλώς ως “Αμαλία”, ενός ενδυματολογικού σχήματος εμπνευσμένου από τη δυτικοευρωπαϊκή μόδα και την ελληνική παραδοσιακή ενδυμασία. Η “φορεσιά Αμαλία” λειτούργησε «ως μια επεξεργασμένη γλώσσα συμβολικής πρακτικής και επικοινωνίας», ως μία στολή φορτισμένη ιδεολογικά, η οποία ταυτίστηκε με την εθνική γυναικεία φορεσιά των Ελλήνων.

Στο άρθρο αναλύεται ο τρόπος κατασκευής της, που στηρίχτηκε σε ένα ιδιαίτερα έξυπνο πάντρεμα ενδυματολογικών στοιχείων της Δύσης και της Ανατολής. Η συγκεκριμένη πράξη, ειδικά σε άμεση συνάφεια με την ευρύτερη εκσυγχρονιστική πολιτική κρατικής συγκρότησης με βάση τα βουαρικά πρότυπα, οδηγεί στη μετάβαση του

νεοσύστατου ελληνικού κράτους από το ανατολικό του παρελθόν στη δυτική νεωτερικότητα.

Επιπλέον, επισημαίνεται ότι η δυναμική εξάπλωση της ενδυμασίας που καθιέρωσε η βασίλισσα Αμαλία, δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως μόδα, με την έννοια του συρμού, καθώς αποτελεί ένα ενδυματολογικό σύνολο που επινοήθηκε και κατασκευάστηκε ως σύμβολο του νέου ελληνικού κράτους, παίρνοντας τη μορφή στολής, και για αυτόν ακριβώς τον λόγο υιοθετήθηκε σε μεγάλη κλίμακα. Έπαιξε όμως, διαμεσολαβητικό ρόλο στη διάχυση και στην υιοθέτηση δυτικών προτύπων, μέσω των οποίων σταδιακά -αρχικά από τη βασίλισσα Αμαλία και αργότερα, πιο δυναμικά από τη βασίλισσα Όλγα- έγινε η καθολική επικράτηση της δυτικής μόδας στην ελληνική επικράτεια.

22. «“Τα τατουάζ της γιαγιάς” : Το τατουάζ ως ένδυμα και οι ενσώματες τεχνικές διαχείρισής του», στο συλλογικό τόμο Μ. Γ. Σέργης, Ελ. Χαρατσιδής, Γαρυφ. Θεοδωρίδου (επιμ.), Από το Αραράτ στον Όλυμπο. Θέματα Αρμενικής Λαογραφίας, εκδ. οίκος K&M Αντ. Σταμούλη, Θεσσαλονίκη 2015, σ. 227-250.

Περίληψη : Σκοπός αυτής της εργασίας είναι να σχολιάσει τον τρόπο με τον οποίο το τατουάζ-ένδυμα ως *σύμβολο στίγματος* οδηγεί τα υποκείμενα στην ανάπτυξη ενσώματων πρακτικών για να μπορούν να το διαχειριστούν. Η ιστορία την οποία πραγματεύεται το ντοκιμαντέρ «*Grandma’s Tattoos*» (Τα τατουάζ της γιαγιάς) της Σουζάν Χαρνταλιάν αποτελεί ένα σημαντικό παράδειγμα για τη μελέτη του τρόπου με τον οποίο το ένδυμα, σε μια ορισμένη χρονική στιγμή και σ’ ένα συγκεκριμένο πολιτισμικό περιβάλλον, διαμορφώνει και καθορίζει το πώς ο άνθρωπος βιώνει τον κόσμο.

Στην ιστορία της γιαγιάς Χανούμ, το ένδυμα με τη μορφή του τατουάζ λειτουργεί ως *σύμβολο στίγματος*, που δημοσιοποιεί ότι ο φορέας του είναι «ένα κηλιδωμένο πρόσωπο». Το σώμα της Χανούμ, έχοντας υποστεί τροποποίηση μέσα από τα σημάδια, για να μπορέσει να διαχειριστεί το τατουάζ-ένδυμα, αναπτύσσει σε αλληλεπίδραση με το περιβάλλον του μια σειρά από ενσώματες τεχνικές, όπως είναι η αποφυγή κάθε είδους σωματικής επαφής, η χρήση γαντιών, και η «αμυντική συρρίκνωση» μεταφρασμένη σε εχθρικότητα και επιθετικότητα. Έτσι, το τατουάζ-ένδυμα οδηγεί τη Χανούμ σε μια ενσώματη συμπεριφορά, με βάση την οποία η τροποποιημένη ταυτότητά της επαναπροσδιορίζεται.

